

Høringsvar vedr. udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Advokatsamfundet.....	1
Baptistkirken.....	3
Bhartiya Mandir.....	4
Dansk Islamisk Trossamfund.....	6
Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse.....	11
Danske Kirkers Råd.....	13
Datatilsynet.....	14
Den Katolske Kirke.....	16
Det Jødiske Samfund i Danmark.....	19
Den Danske Dommerforening.....	20
Exodus-Kirken.....	22
Folkekirkens Mellemkirkelige Råd.....	23
FirkirkeNet.....	25
Harreskovens Blótgilde.....	28
Institut for Menneskerettigheder.....	31
Karma Kadjy Skolen.....	40
Københavns Bibeltrænings Center.....	42
Københavns Byret.....	44
Luthersk Mission.....	45
Metodistkirken i Danmark.....	47
Rigspolitiet.....	49
Rådet for Etniske Minoriteter.....	51
Shir Hatzafon, Det Porgressive Jødiske Samfund.....	53
Vestre Landsret.....	54
Østre Landsret.....	55

Udlændinge- og
Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K

TLF.

33 96 97 98

DATO: 26. marts 2020

SAGSNR.: 2020 - 809

ID NR.: 654323

integration@uim.dk + mmi@uim.dk + ala@uim.dk

Høring - over udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Ved e-mail af 27. februar 2020 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Det følger af §§ 6 og 7 i den foreslåede lov, at der kan pålægges bødestraf til den, som modtager en eller flere donationer fra en fysisk eller juridisk person, der er optaget på den offentlige forbudsliste.

Advokatrådet finder det betænkeligt, at et grundlæggende forvaltningsretligt princip om partshøring, der er reguleret i forvaltningslovens § 19, sættes ud af kraft i sager, som er omfattet af loven. Den i bemærkningerne anførte begrundelse for at fravige partshøringsprincippet – herunder at en donator eventuelt er hjemmehørende i udlandet, eller at der skulle være frygt for, at der doneres, inden der kan ske optagelse på forbudslisten – kan ikke føre til en ændret vurdering heraf.

Det bør efter Advokatrådets opfattelse således være muligt at etablere et lovmæssigt udgangspunkt om partshøring, der vil kunne fraviges under nærmere angivne omstændigheder, eksempelvis hvis det ikke er muligt at etablere kontakt til den fysiske eller juridiske person, eller såfremt der er en konkret begrundet mistanke om, at der vil blive overført donationer, inden der sker optagelse på forbudslisten.

Advokatrådet bemærker i den forbindelse, at det er optagelsen på forbudslisten, som udgør grundlaget for en evt. straffesag. Derfor bør afgørelsen af spørgsmålet om optagelse på forbudslisten være truffet på et så oplyst grundlag som muligt, og i den forbindelse er partshøring af afgørende betydning.

Den foreslåede lempeligere adgang til genoptagelse udgør ikke en tilstrækkelig retssikkerhedsmæssig modvægt til den manglende partshøring.

Det følger således af den foreslåede § 5 og bemærkningerne hertil, at det (alene) er den donator, som er optaget på den offentlige forbudsliste, som kan søge om genoptagelse af sagen. Den, der sigtes i straffesagen, kan hverken ifølge ordlyden af bestemmelsen eller bemærkningerne søge om genoptagelse.

Det er Advokatrådets opfattelse, at det bør fremgå klart, at også andre vil kunne have en væsentlig, individuel og retlig interesse i afgørelsen om optagelse på forbudslisten, herunder navnlig den, der måtte blive sigtet for at overtræde loven. Ifølge de almindelige forvaltningsretlige principper bør sådanne andre personer betragtes som part i sagen om optagelse på forbudslisten med den følge, at den pågældende vil have mulighed for at søge om genoptagelse af sagen.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Hjallerup, den 12. marts.2020.

Til Udlændinge og integrationsministeriet

Per Beck
Formand
Baptistkirken i Danmark
Mobil: +45 2447 7668
E-mail: per.beck@baptist.dk

Høring over udkast til Forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Baptistkirken i Danmark takker for at modtage ovennævnte lovforslag til høring.

Baptistkirken har fungeret som trossamfund siden 1839, og siden 1849 i henhold til grundlovens bestemmelser om trosfrihed.

Baptistkirken blev anerkendt som trossamfund i 1952, og har opretholdt godkendelse i henhold til trossamfundsloven, og er registreret i trossamfundsregisteret.

Fra den første begyndelse har kirken indarbejdet en demokratisk forståelse, og en ligestilling i forhold til varetagelse af opgaver i kirkens sammenhæng.

Baptistkirken i Danmark tilslutter sig høringssvaret fra Danske Kirkers Råd, og finder det specielt uforståeligt, at kirkesamfundet kan underlægges kontrol fra udlændinge og integrationsministeriet, når der er fuld åbenhed om kirkens forhold bl.a. gennem registrering i trossamfundsregisteret

Med venlig hilsen

På vegne af Baptistkirken i Danmark

Per Beck, formand.

BHARTIYA MANDIR

VIEHOLMEN 5
2730 SKOVELUND.

CONTACT PERSON:

Raj Kumar Kohli

President.

Phone: 39 66 81 81. Mobile: 41 777 000.

E-mail: rajkohli@godmail.dk

Til

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Integrationskontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K.

Vedr.: FORSLAG til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer. J.nr. og sags nr. 2020-3082; Akt-id 1175290.

Bhartiya Mandir, et anerkendte trossammfund, har modtaget udkast fra Udlændinge- og Integrationsministeriet om modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer med anmodning om eventuelle bemærkninger til Lov om forbud mod modtagelse af ovennævnet forslaget.

Bhartiya Mandir sætter stor pris på sådanne manglende Lov FORSLAG fordi vi tro på:

"VERDEN SOM EN FAMILIE."

Jeg, som President for Bhartiya Mandirs bestyrelsen, skal orientere vores medlemmer om forslaget med nednævnte højede punkter.

A Der skal være ikke plads for enten juridisk persons eller for fysisk persons der modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, kan nævnes en organisation, der agiterer for, at demokrati bør afskaffes og ertattes af et KALIFAT, eller opfordrer til at bryde menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ligestilling mellem kønner. En fysisk persons udtalelse om, at man bør benytte religiøse domstole, der træffer afgørelse på grundlæg af religiøse skrifter og dogmer i stedet for og i modstrid med demokratisk vedtagne love, som f.eks. love vedtaget af det danske Folketing, vil også være omfattet af loven. Herunder vil f.eks. en organisation, der propagerer for synspunkter, hvorved personer eller grupper trues eller forhånes på grund af deres race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro, køn eller seksuelle orientering,

være omfattet af loven. Tilsvarende vil en organisation der systematisk forfølger personers lovlige politisk virke, være omfattet af loven.

B Både fysiske og juridiske personer, f.eks. organisationer, fonde, virksomheder og grupper af personer, der er hjemmehørende i Danmark eller i udland, vil kunne optages på forbudslisten der tro på under para A.

C Udlændingstyrelsen vil skulle fortage en konkret og individuel vurdering af, om det kan lægge til grund, at den pågældende modarbejder eller underminerer demokrati, friheds- og menneskerettigheder optages på forbudslisten.

D Udlændingstyrelsen vil i første omgang vurdere om den fysiske og juridiske personer har fortegnelse over ekstremistiske organisationer fremgår af andre lande.

E Udlændingstyrelsen vil herudover som led i behandlingen af en konkret sag kunne anmode Rigspoliti, PET og Hvidvasksekretariatet, om relevante oplysninger om fysiske og juridiske personer.

F Forbudsliste skulle ikke påvirker et trossamfunds lovlighed og mulighed for at virke og fungere i øvrigt. Domstolen i sagen *Parti nationalist basque - Organisation regionale d'iparralde versus Frankrig (dom af 7 juni 2007)*, bl.a. lagde vægt på, at et forbud for at modtage finansiering fra en udenlandsk juridisk enhed ikke forhindrede medlemskontingenter og donationer fra enkeltpersoner, herunder uden fra Frankrig.

G Europæiske Menneskerettighedskonventions EMRK Article 9, 11 og 17 skal afholdes i totalitet, antages at indgå med rationale af proportionalitetsvurderingen, som fastsat, at personer, grupper m.v. ikke må misbruge deres konventionssikrede rettigheder til at undertrykke andres rettigheder eller de principper om demokrati og respekt for menneskerettigheder.

H Væsentligt, EMRK Article 9 og 11 forholdes med hensyn til forbuddet behandles med rationale af proportionalitetsvurderingen. Domstolen i sagen *Parti nationalist basque - Organisation regionale d'iparralde versus Frankrig (dom af 7 juni 2007)* citeres en gang til.

Endeligt, Bhartiya Mandirs medlemmerne bliver orienteret mest som muligt, om udkastet til Forslaget.

Med venlig hilsen

For Bhartiya Mandir.
Raj Kumar Kohli, (President).
Barrister-at-Law

Dansk Islamisk Trossamfunds bemærkninger til forslag om Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Dansk
Islamisk
Trossamfund

Valdemarsgade 17
1665 København

info@ditsamfund.dk
www.ditsamfund.dk

11.03.2020

Indledningsvis takker vi Udlændinge – og integrationsministeriet for fremsendelse af lovforslaget og anmodningen om at give bemærkninger.

Dansk Islamisk Trossamfund har følgende bemærkninger:

1. Donation, der har formål om at underminere demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder

Lovforslaget om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer udgør som helhed et indgreb i retten til religionsfrihed efter Grundlovens § 67 og EMRK art. 9. Lovforslaget er ligeledes et indgreb i retten til foreningsfrihed efter Grundlovens § 78.

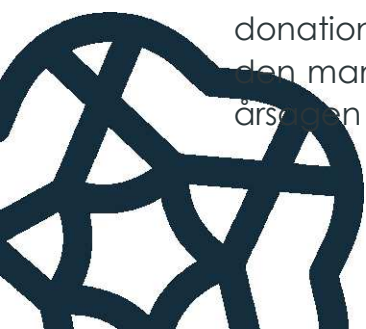
Det begrundes med, at lovforslaget vil afskære religiøse foreninger og trossamfund at modtage økonomisk- og/eller materiel støtte for at udøve deres virksomhed, der netop er at forsamle sig i foreninger og udøve eller forkynde deres budskab for medlemmer eller andre interesserede.

Udover folkekirken er samtlige trossamfund i Danmark selvfinansieret, og har dermed brug for økonomisk støtte fra donorer for at kunne sikre eksistensen af deres organisation.

Lovforslaget vil derfor ramme det frie foreningsliv og de religiøse aktiviteter, der udøves indenfor lovgivningens rammer.

Lovforslagets første bestemmelse (§ 1) er meget vagt formuleret, idet den ikke beskriver hvilke handlinger, der udgør en underminering eller modarbejdelse af demokratiet og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder.

Det forhold, at man i lovbemærkningerne har forsøgt at beskrive nogle af de handlinger, der kan (eller ikke kan) være motivet bag en donation, vurderes ikke at være tilstrækkeligt, navnlig henset til den manglende partshøring, jf. lovforslagets § 2, stk. 3, om bl.a. årsagen til den pågældende handling, og henset til de

vidtrækkende konsekvenser som optagelse på en forbudsliste kan have for den pågældende person.

Det er ligeledes en evig diskussion, om en donator har holdninger, der kan underminere eller modarbejde demokratiet- og grundlæggende frihedsrettigheder, idet holdningerne kan variere alt efter, hvordan man anskuer verden og andre politiske- eller religiøse retninger.

Ifølge lovforslagets anden bestemmelse (§2) er det Udlændinge – og integrationsministeren, der efter indstilling fra Udlændingestyrelsen skal foretage vurderingen af, om en donation har til formål at underminere eller modarbejde demokratiet og grundlæggende frihedsrettigheder.

Denne kompetence til ministeren er særdeles problematisk, idet denne også har en politisk dagsorden at forholde sig til.

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at Udlændingestyrelsen bl.a. vil bruge internettet til at finde donatorens motiver til donationen.

En vagt formuleret bestemmelse vil åbne op for en usaglig bedømmelse af lovforslaget første paragraf. Det vil have været en lidt mere juridisk og acceptabel løsning, hvis det er en domstol, der fastlægger motivet til donatorens formål.

Henset til at det ikke fremgår (eller i det mindste er tydeliggjort) hvad og hvilke handlinger, der modarbejder eller underminerer demokratiet og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, indeholder lovforslaget § 1 en så stor risiko for tilsidesættelse af retten til religionsudøvelse via usaglige hensyn, at bestemmelsen ikke bør vedtages.

2. Optagelse af donatorer på en liste efter en administrativ afgørelse

Det er ligeledes betænkeligt, at afgørelse om, hvorvidt en donator underminerer eller modarbejder demokrati og grundlæggende frihedsrettigheder, skal ligge hos Udlændinge- og Integrationsministeren.

Det er forbundet med en stor indgriben i donatorens integritet/ære at blive sat på en forbudsliste og kan være forbundet med store økonomiske- eller personlige konsekvenser for vedkommende, selvom der ikke foreligger nogen dom for eventuel overtrædelse.

Det er også uheldigt, at der ikke er adgang til rekurs, da en donator fra udlandet skal udvise et stort

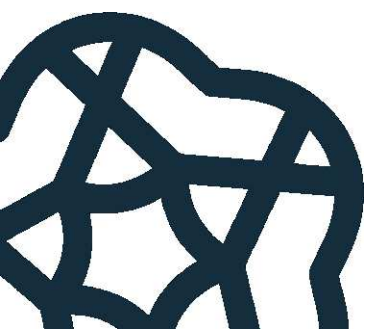

**Dansk
Islamisk
Trossamfund**

Valdemarsgade 17
1665 København

info@ditsamfund.dk
www.ditsamfund.dk

11.03.2020

engagement for at rense sig selv og søge om domstolsprøvelse.

I mange tilfælde vil en udenlandsk donator ikke have mulighed for at få sagen prøvet ved domstolene, selvom det kan bero på manglende sagsoplysning og misforståelse, bl.a. henset til den manglende mulighed for partshøring efter lovforslagets § 2, stk. 3, at vedkommende (nu) er blevet optaget på forbudslisten.

Såfremt donatoren er fra Danmark, skal denne igennem en lang- og omkostningsfuld domstolsproces for at blive slettet fra forbudslisten, samtidig med at afgørelsen ikke har opsættende virkning.

At man giver adgang til genoptagelse af afgørelsen, er kun "et plaster på såret", da det normalvis er meget svært at få genoptaget en sag og kræver at donatoren handler (yderst) proaktiv for at få sit navn renset.

Det er også betænkeligt at optage en fysisk- eller en juridisk person på en forbudsliste, da disse personer ikke har overtrådt en direkte lovbestemmelse i fx straffeloven. Såfremt det var tilfældet, havde det været mere nærliggende at optage dem på en liste.

Kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt en fysisk- eller en juridisk person skal optages på en forbudsliste, burde – navnlig henset til den manglende mulighed for partshøring, jf. lovforslagets § 2, stk. 3, og dermed risiko for manglende sagsoplysning – ikke ligge hos ministeren, da afgørelsen har vidtrækkende konsekvenser for både donatoren og modtageren.

3. Tilsidesættelse af forvaltningsretlige garantiforskrifter

Det fremgår af lovforslaget anden bestemmelse (§ 2, stk. 3), at forvaltningslovens § 19 ikke skal finde anvendelse. Det betyder, at donatoren på forbudslisten ikke vil blive partshørt af Udlændinge- og integrationsministeren om det faktum, der ligger til grund for at blive optaget på forbudslisten.

Vi mener ikke, at de undtagelser som bemærkninger til lovforslaget oplyser (eller deres begrundelse), berettiger til en sådan en indgribende handling.

I forlængelse af dette vil parten efter lovforslaget heller ikke få begrundelse medmindre parten selv anmoder om en.

Der er dermed tale om fravigelse af to forvaltningsretlige garantiforskrifter om hhv. partshøring og begrundelse.

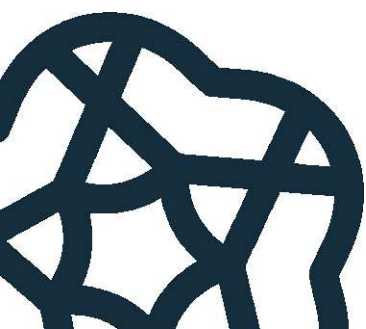

**Dansk
Islamisk
Trossamfund**

Valdemarsgade 17
1665 København

info@mitsamfund.dk
www.mitsamfund.dk

11.03.2020

Det er derfor ikke korrekt, når det i lovbemærkningerne (2.2.3.1 Gældende ret) anføres, at partshøring kun "i nogle tilfælde" vil sikre, at forvaltningens afgørelser træffes på det bedst mulige faktiske grundlag.

**Dansk
Islamisk
Trossamfund**

Valdemarsgade 17
1665 København

info@ditsamfund.dk
www.ditsamfund.dk

11.03.2020

Partshøringsreglerne anses for garantiforskrifter, fordi de har til formål at garantere afgørelsens rigtighed. En ret for parten til at få lejlighed til at påpege misforståelser, unøjagtigheder eller ufuldstændigheder i det foreliggende sagsmateriale, vil kunne medvirke til at sikre, at afgørelsen træffes på det bedst mulige faktiske grundlag, herunder at en part ikke skal optages på forbudslisten.

Det følger heraf, at manglende eller mangelfuld partshøring generelt bedømt anses for væsentlig, og at det klare udgangspunktet er, at afgørelsen anses for ugyldig.

Fravigelsen af forvaltningslovens § 19 er begrundet med undtagelsesbestemmelserne i forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 3 og § 19, stk. 2, nr. 5, 2. led.

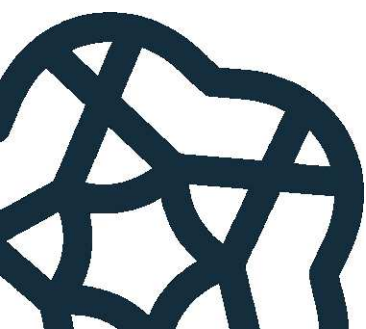
Undtagelser som tilsyneladende kun er fremhævet for at finde en begrundelse for at fravige det almindelige udgangspunkt om partshøring i forvaltningslovens § 19.

Det kan derfor virke paradoksalt, at de almindelige regler i forvaltningslovens §§ 19, 22 og 24 om partshøring, meddelelse af afgørelsen og begrundelse (alle garantiforskrifter) kun finder anvendelse ved "den særlige adgang til genoptagelse", der i øvrigt er snæver og uden opsættende virkning.

Sammenfattende er det Dansk Islamisk Trossamfunds vurdering, at loven ikke bør vedtages. Sådan som det bliver omtalt i medierne¹ og i lovforslagets bemærkninger, vil loven især ramme de muslimske organisationer, der i øvrigt hverken modarbejder demokrati- og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, og vil udgøre et stort indgreb i donatorens og modtagerens grundlæggende rettigheder jf. ovennævnt.

Det forhold, at det er Udlændinge- og integrationsministeren, der har (afgørelses)kompetencen til at træffe afgørelser med en sådan

¹ Artikel fra Kristelig Dagblad, 11.marts 2020, DF og K vil have ændret lovforslag, der rammer jøder og missionsfolk.

indgribende karakter, betyder, at man delegerer den dømmende magts beføjelser til en administrativ myndighed, hvilket i sig selv kan være grundlovsstridigt og i strid med definitionen af "demokrati", herunder magtens tredeling, som beskrevet i lovforslagets bemærkninger.

Den politiske flertal, der vil vedtage lovforslaget, ser desværre ikke muslimske foreninger og trossamfund som en ressource for samfundet, hvor menneskets grundlæggende socialiseringsbehov og behovet for religionsudøvelse bliver dækket. At kriminalisere modtagelse af velgørhedsstøtte for muslimske foreninger vil ramme det gode arbejde i den frivillige aktivitet, der netop går ud på at opbygge det gode menneske i samfundet.

Dansk Islamisk Trossamfund er åben for dialog og forslår at man i stedet for at vedtage love som denne for at "styre" de frivillige muslimske foreninger og trossamfund, enten bør indføre en frivillig skatteindbetaling fra muslimske borgere eller inspireres af den norske model, hvor staten uddeler et vist beløb pr. medlem, der anvendes til aktiviteter i foreningen.

Dansk Islamisk Trossamfund

Mustafa Incikli

Landsformand

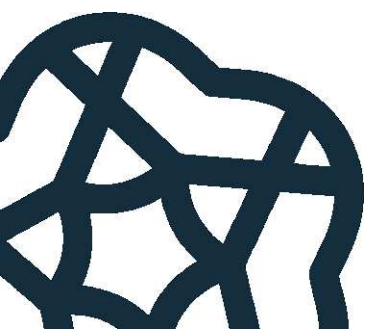

**Dansk
Islamisk
Trossamfund**

Valdemarsgade 17
1665 København

info@ditsamfund.dk
www.ditsamfund.dk

11.03.2020

Udlændinge – og Integrationsministeriet
Integrationskontoret
Slotholsgade 10
DK-1216 København K

J. nr. : A.2-0134
Sag : Lovforslag

Vedr. Lovforslag j. nr 2020-3082

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i vedlagte brev af 27. februar 2020 fremsendt udkast til lovforslag om forbud mod modtagelse af donationer fra fysiske og juridiske personer til høring.

Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse takker for at have fået muligheden for at fremkomme med bemærkninger i forbindelse med sådan et vigtigt lovforslag.

Vi har holdt møder med vores jurister og advokater for at udarbejde bemærkninger til lovforslaget. De vil bestemt sende de juridiske vurderinger og forslag, der er blevet udarbejdet. Vi vil i stedet understrege tilgang til emnet i stedet for at udtrykke med juridiske bemærkninger om punkterne.

Vi vil gerne introducere os selv ved denne lejlighed. I ved også godt, at eksistensen af muslimske tyrkiske samfund i dette land nu er over 50 år gammel. Vores Stiftelse forsøger at levere religiøse tjenester til det muslimske samfund der bor i Danmark i 35 år, med 29 moskeer oprettet med bestræbelser og støtte fra dette samfund. Vores Stiftelse og dens tilknyttede moskeer har over 9 tusind medlemmer. Der er omkring 30 tusind mennesker, der drager fordel af vores tjenester. Alt dette er ting, der gradvist er blevet dannet med støtte fra de mennesker, der bor her i 50-årsperioden. Hverken en hokus-pokus eller en kilde til usikker støtte holder os i live.

Som vi nævnte ovenfor betragter vi faktisk ikke lovforslaget som et problem for os selv, med dette samfund som har holdt moskeer i live i 50 år. Vi respekterer regeringen, hvis den ønsker at fjerne usikkerheden ved at regulere den i et område den ikke kender til. Vi tror dog, at der kan være forskellige måder at fjerne det ukendte på. De værdifulde advokater vil udtrykke de problemer, der vil opstå med hensyn til juridisk logik, grundlæggende rettigheder, demokratisk tro og værdier.

Vi mener, at en forbudspolitik tilgang, der bliver fremsat uden at kende det muslimske samfund og de islamiske trossamfund her, ville være forkert. På trods af den halvt århundrede gamle oplevelse af at bo sammen, kritiserer vi at dette samfund stadig ses som en marionet, hvis reb er kontrolleret udefra. Vi synes ikke, at det passer med, at en vurderingsproces hvor der ikke er klarhed over hvem og hvad bliver inkluderet i denne lov, mens der søges konsensus om demokratiske

Paul Bergsøesvej 14,
2600 Glostrup
T: +45 33 23 03 13

info@dtadv.dk

19/03/2020

værdier. Vi kan ikke forstå, at uden at man prøver på at vide, kende og forstå, kan nogle nyheder og påstande forårsage juridisk hindring. Der er vel ikke nogle non profit organisation der ikke ønsker økonomisk frihed. Vi synes, det er underligt, at mens man prøver at forhindre økonomisk støtte ved at oprette forbud, at der i forslaget ikke er tænkt på at komme med bidrag til at trossamfundene kan institutionaliseres.

Faktisk er vi muslimer en del af samfundet, og vi ønsker at bidrage til dette lands fremtid. Samtidig ønsker vi at sikre os, at lige muligheder sikres som borger i dette land. Når det kommer til religiøs tjeneste er det ikke nok at kun imødekomme de økonomiske aspekter. Naturligvis må vi som et trossamfund tænke mere på det spirituelle aspekt af vores tjenester. Efter 50 år er vi nødt til at overveje forventningerne til vores sociologisk skiftende samfund med de nye generationer. Det er selvfølgelig vores drøm at oplære personer, der vil tilbyde religiøse tjenester i overensstemmelse med principperne i vores tro. Som Stiftelse fremstiller vi projekter for unge, der er opdraget her til at tage sig en teologi (imam) uddannelse og blive imam. At uddanne en person, der kan imødekomme det åndelige behov, og som samfundet kan stole på i religion, kræver imidlertid institutionalisering og tid. Bør vi ikke lede efter måder at udvikle fælles projekter i stedet for at indføre forbud?

Venlig hilsen

Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse

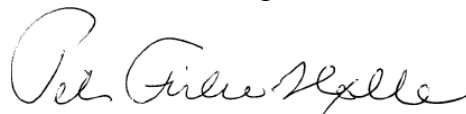
Udlændinge- og Integrationsministeriet
Integrationskontoret
(integration@uim.dk)

Høringssvar – Udkast til forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer, Udlændinge- og integrationsudvalget 2019-20, UU Alm. Del – bilag 74

Idet Danske Kirkers Råds Forretningsudvalg tilslutter sig de af Det Mellemkirkelige Råd fremsatte bemærkninger vedrørende ovennævnte udkast, skal vi desuden anføre, at vi finder det betænkeligt, at danske statsborger kan optages på listen over personer, danske foreninger ikke må modtage donationer fra.

Det er meget indgribende i en persons udøvelse af hendes/hans tro- og religionsfrihed, at hun/han ikke må donere gaver til religiøse foreninger og organisationer i Danmark. Denne vurdering skal ifølge lovforslaget foretages af Udlændingestyrelsen. Hvis man vil undersøge danske statsborgeres adfærd, bør en sådan undersøgelse foretages af den almindelige politimyndighed under justitsministeriet og afgørelsen om der er handlet i strid med dansk lovgivning overlades til domstolene.

Med venlig hilsen

Peter Fischer-Møller
Formand for Danske Kirkers Råd
Biskop over Roskilde Stift

Kopi til:
Kirkeministeriet

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

19. marts 2020

J.nr. 2020-11-0376
Dok.nr. 193824
Sagsbehandler
Sara Thorning Hansen

Sendt til: integration@uim.dk, mmi@uim.dk og ala@uim.dk
Cc: jm@jm.dk

Høring over udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Ved e-mail af 27. februar 2020 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovenstående lovforslag.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

Behandling af særlige kategorier af personoplysninger

I afsnit 2.2.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vurderes det, at forbuddet mod behandling af følsomme oplysninger (særlige kategorier af personoplysninger) ikke gælder, idet undtagelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, om at behandling af følsomme oplysninger kan ske, hvis det er nødvendig for, at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol, er opfyldt.

Det retskrav, der skal fastlægges, gøres gældende eller forsvares ved behandling af oplysninger i forbindelse med forbudslisten er ifølge lovforslagets bemærkninger at imødegå modtagelse af donationer fra fysiske og juridiske personer, der modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, og at administrere sanktionsreglerne over for modtagere af donationer i strid med loven.

Datatilsynet skal i den forbindelse bemærke, at databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, omhandler behandlinger, der sker i den dataansvarliges interesse, og den behandling, der sker i den registreredes interesse. Også behandling af oplysninger, der er nødvendig for, at tredjemands retskrav kan fastlægges mv., vil kunne ske efter bestemmelsen.

Omfattet af bestemmelsen er bl.a. den situation, at behandling af oplysninger om den registrerede er nødvendig for, at den dataansvarlige kan afgøre, om *den registrerede* har et retskrav. Dette vil bl.a. være tilfældet med hensyn til offentlige myndigheders behandling af oplysninger som led i myndighedsudøvelse. Den situation, at behandling af oplysninger om den registrerede er nødvendig for, at det kan afgøres, hvorvidt *den dataansvarlige* kan gøre et krav gældende over for den registrerede, er endvidere omfattet af bestemmelsen. Et eksempel herpå er skattemyndighedernes behandling af oplysninger om medlemskab af folkekirken med henblik på opkrævning af kirkeskat.

Der henvises i øvrigt til betænkning nr. 1565, s. 201 ff. og s. 215 ff. (Databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning).

Det står ikke Datatilsynet helt klart, i hvis interesse den pågældende behandling vil finde sted, herunder om behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarliges eller tredjemands *rets-krav* kan fastlægges mv.

På den baggrund skal Datatilsynet henstille, at Udlændige- og Integrationsministeriet på ny vurderer, om behandlingen af følsomme oplysninger kan ske med henvisning til databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, eller om en af de øvrige undtagelser i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, finder anvendelse.

Datatilsynet bemærker i den forbindelse, at behandling af følsomme oplysninger kan ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. forordningens artikel 9, stk. 2, litra g.

Princippet om formålsbegrænsning

Det følger af lovforslagets § 3, at told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra Udlændingestyrelsen kan videregive oplysninger til Udlændingestyrelsen om, hvorvidt almenvelgørende og almennyttige foreninger, fonde, stiftelser og institutioner m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, stk. 2, eller § 12, stk. 3, har oplyst til told- og skatteforvaltningen, at de fra samme udenlandske gavegiver har modtaget en eller flere gaver, der sammenlagt overstiger et beløb på 20.000 kr. Told- og skatteforvaltningens videregivelse af oplysninger forudsætter, at Udlændingestyrelsen ved afgivelse af anmodningen har vurderet, at oplysningerne kan have betydning for Udlændingestyrelsens vurdering af, om en fysisk eller juridisk person skal indstilles optaget på den offentlige forbudsliste, jf. § 2.

Datatilsynet skal i den anledning bemærke, at det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Lovforslaget ses ikke at forholde sig til spørgsmålet om, hvorvidt videregivelse som nævnt i § 3 kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, hvorfor Datatilsynet skal henstille, at Udlændige- og Integrationsministeriet tager stilling hertil.

Kopi af dette brev er dags dato sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Sara Hansen

København, den 18. marts, 2020,

Udlændinge- og Integrationsministeriet,
Integrationskontoret,
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Høringssvar fra Den katolske Kirke til udkast til Forslag om Lov mod modtagelse af donationer fra visse fysiske juridiske personer.

På vegne af Den katolske Kirke i Danmark takker jeg for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag.

Den katolske Kirke støtter den danske demokratiske samfundsmodel

Indledningsvis skal det slås fast, at Den katolske Kirke er helt enig i, at demokrati i ordets klassiske betydning er et stort gode, som skal fremmes og beskyttes. Det samme gælder den juridiske ligestilling mellem kønnene samt de frihedsrettigheder, som grundloven og Den europæiske Menneskerettighedskonvention sikrer.

Ingen af de ovennævnte goder opretholder sig af sig selv, men skal plejes og værnes mod udvanding og undergravning. Derfor kan visse tiltag indimellem være nødvendige, først og fremmest i form af oplysning og dannelse, sjældnere i form af lovgivning. Den katolske Kirke accepterer og understøtter fuldt ud den lovlige statsmagt og gør et stort og effektivt arbejde for at bidrage til integration af katolske udlændinge i en dansk demokratisk tradition med foreninger og menighedsliv.

Virkningerne af lovforslaget vil ramme tilfældigt og uretfærdigt

Trods den ædle intention om at bevare de ovennævnte goder ser Den katolske Kirke alligevel med betænkelighed på lovforslaget. Overordnet set er det atter et eksempel på, at ængstelse for et enkelt trossamfunds aktiviteter afføder lovforslag, der rammer andre trossamfund, som ikke giver anledning til bekymring for det danske samfund, men som ofte i væsentlig grad får gjort livet vanskeligt af disse tiltag.

Mange kristne trossamfund i Danmark er en del af et verdensomspændende fællesskab, der ud over at danne rammen om en fælles tro også kommer til udtryk i solidaritet på tværs af

landegrænserne i form af f.eks. hjælp med personale samt finansiel støtte. Ikke mindst de trossamfund, som i Danmark udgør et mindretal, herunder også Den katolske Kirke, er i vidt omfang afhængige af støtte udefra, da antallet af lokale medlemmer ikke er stort nok til at opretholde de nødvendige landsdækkende strukturer, herunder opførelse og vedligeholdelse af bygninger, opretholdelse af tilstrækkeligt med personale samt materiale til undervisning og oplysning.

Utilstrækkeligt definerede begreber i lovforslaget

Den katolske Kirke modtager ikke midler fra donorer, som er en trussel mod demokrati og ægte danske værdier, så derfor kunne man sige, at katolikker ikke vil komme i klemme, i fald den foreslåede lov skulle blive vedtaget.

Alligevel er der elementer i lovforslaget, som kan virke foruroligende, også fordi en del kriterier ikke er veldefinerede. Overordnet giver det udtryk for en skepsis mod trossamfund, som institutioner, der skal kontrolleres mest muligt. Selv om forslaget forsøger at differentiere og også nævner undtagelser, der ikke kriminaliseres, er der i dets ånd ikke langt til de forslag fra forskelligt politisk hold, som gerne så al udenlandsk støtte til trossamfund indstillet. En skepsis kommer også til udtryk under 2.1.2.1. på side 11, når det siges, at visse oplysninger kan føre til *"at udlændingestyrelsen beslutter at undersøge organisationen nærmere,"* selv om intet i organisationens idegrundlag strider mod de kriterier, som lovforslaget opstiller.

Det hører med til religionsfriheden, at medlemmer af trossamfund har ret til at opføre kirker, moskeer og andre forsamlingslokaler, oprette skoler, forkynde og undervise i overensstemmelse med samfundets trosgrundlag. Under 2.3.2.2. på side 29 siges det, at det vil være strafbart at *"modtage donationer ...hvis donationen ydes eller anvendes til brug for religiøs forkyndelse, undervisning eller andre aktiviteter, der er egnet til at påvirke andre."* Dette er et eksempel på et ikke veldefineret kriterium. Et hvert trossamfund har et budskab at formidle og dermed også et ønske om, at det bliver hørt og mennesker præget af det, naturligvis med respekt for den personlige frihed og forældres ret til at lade deres børn modtage religiøs påvirkning. Denne ret gælder også aktiviteter, der *"består af studieture til religiøse centre eller pilgrimsrejser,"* noget, som også er naturligt og uproblematisk for mange kristne. Det er derfor ikke retfærdigt og rimeligt at lade det gælde for alle trossamfund ved at antyde, *"at der i sådanne tilfælde kan være en nærliggende risiko for, at demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder modarbejdes eller undermineres."*

Inkonsekvent bestemmelse i lovforslaget

En mangel på konsekvens i lovforslaget kommer til udtryk i, at der – meget ærligt – siges, at *"Hvis Udenrigsministeriet vurderer, at en optagelse på forbudslisten vil kunne få væsentlige udenrigspolitiske konsekvenser, skal udlændinge- og integrationsministeren undlade at optage den pågældende på listen"* (2.2.2.1 på side 15). Ud over, at netop kristne sikkert ikke vil få megen glæde af denne klausul, er det fra lovgivers side inkonsekvent, hvis man virkelig mener, at en organisations aktiviteter er til fare for demokratiet.

Lovforslagets bestemmelser garanterer ikke nødvendigvis lovgivers mål

Som med megen anden lovgivning, der er sket inden for de seneste år, vil heller ikke dette sikre helt mod undergravning af demokrati og andre oplagte danske værdier. I kraft af den grundlovssikrede religionsfrihed har alle trossamfund i princippet lov til at være her. Et trossamfund kan vælge ikke at være anerkendt og derfor heller ikke at skulle følge de regler, dette kræver. Selv om mangel på finansielle midler fra udlandet kan være en begrænsning, er det dog ingen absolut hindring for udøvelse af aktiviteter, som menes at modarbejde demokratiet. Disse aktiviteter kan også foregå i en ombygget fabriksdal og kræver ikke en pragtbygning opført specielt som religiøs bygning.

Konklusion

På baggrund af ovenstående har Den katolske Kirke ikke nogen forbedringsforslag til lovudkastet, som derfor burde tages af bordet. Det betyder ikke, at Den katolske Kirke er ligegyldig over for nogle af de betænkeligheder, som har givet anledning til lovforslaget. Som i andre tilfælde må myndighederne sikre sig, at der ikke foregår noget i strid med, hvad grundlovens paragraf 67 kalder "*sædeligheden og den offentlige orden*." I stedet for at vedtage en lov, der ikke diskriminerer nogen, men alligevel komplicerer livet for mange trossamfund, bør man i hvert enkelt tilfælde, der måtte give berettiget anledning til bekymring og mistanke, bedømme ud fra grundlovens paragraf 67 og andre allerede eksisterende relevante love, som tager højde for den givne situation.

Med de venligste hilsener

+Czeslaw Kozon

biskop

DET JØDISKE
SAMFUND
I DANMARK

Krystalgade 12 mt@mosaiske.dk
Postboks 2015 +45 33 12 88 68
1012 København K www.mosaiske.dk

Udlændinge- og
Integrationsministeriet,
Att. integration@uim.dk;
mmi@uim.dk; ala@uim.dk

23. marts 2020

Høringsvar til Udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Det Jødiske Samfund i Danmark fremsender hermed høringssvar, der efter telefonisk aftale fremsendes efter høringsfristen. Det Jødiske Samfund i Danmark ønsker at underbygge det danske demokrati, og vi støtter derfor som udgangspunkt det fremsendte udkast til lovforslag. Vi anerkender behovet for at lave en liste over personer og organisationer, der ikke må donere penge til personer og organisationer i Danmark. Ministeren må sætte personer og organisationer på listen, hvis de modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder.

Vi ser dog en række uhensigtsmæssige konsekvenser og risici ved udkastet, som vi ønsker at gøre opmærksom på med henblik på at få præciseret ordlyden af lovforslaget. I ethvert socialt, kulturelt og især religiøst fællesskab er der en række dogmer og regler, der sætter skel steder, hvor menneskerettighederne ikke nødvendigvis sætter skel. Således er der for eksempel i flere religioner forbud mod, at kvinder og mænd bestrider særlige stillinger ved den religiøse udøvelse. Det ligger i religionens natur, at der er visse regler. Vi anerkender, at lovforslaget nævner, at netop eksemplet med en religions forbud mod køns bestridelse af særlige stillinger ikke vil være omfattet af lovforslaget, men der kan være andre holdninger, som har samme egenskaber eller kvaliteter.

Religiøse dogmer, der i dag er acceptable og indenfor menneskerettigheder, kan i morgen være at anse for at være imod menneskerettighederne. En politisk holdning om, at et dogme ikke bør være tilladt, bør ikke medføre, at personen eller organisationen kan komme på listen. Det må være tilladt at have mere eller mindre yderliggående holdninger til, hvordan den religiøse praksis skal udføres. Nogle eksempler: Må homoseksuelle blive religiøst gift? Må kvinder være religiøse forkyndere? Må personer af andre religiøse holdninger deltage på lige fod i trossamfundets aktiviteter? Alle disse eksempler er praksisser, der alle steder - udenfor det religiøse rum - vil være at anse for at være i strid med menneskerettighederne. En del af vores medlemmer i Det Jødiske Samfund har en ortodoks holdning til de nævnte eksempler, når det handler om det religiøse liv. De har derimod en moderne holdning til eksemplerne, når det handler om samfundslivet.

Vi foreslår, at ordlyden i lovforslaget korrigeres, således, at donorer, der arbejder for at modarbejde eller underminere demokrati eller grundlæggende friheds- og menneskerettigheder uden for den religiøse praksis, kan komme på listen.

Med venlig hilsen

Henri Goldstein
Formand for Det Jødiske Samfund i Danmark

Til: Merete Milo (mmi@uim.dk), Integration (Integration@uim.dk)
Cc: Rikke Søndergaard Larsen (RikkeLarsen@OestreLandsret.dk), Helle Bertung (HelleBertung@VestreLandsret.dk), Bent Carlsen (BentCarlsen@OestreLandsret.dk), Søren Axelsen (SAX@domstol.dk)
Fra: Østre Landsret (praesident@oestrelandsret.dk)
Titel: Dommerforeningens høringssvar om udkast til lov om forbud mod modtagelse af donationer
Sendt: 19-03-2020 16:02:26

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved brev af 27. februar 2020 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet om Dommerforeningens eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

Formålet med lovforslaget er at indføre et forbud mod modtagelse af donationer fra fysiske og juridiske personer, der modarbejder eller underminerer demokratiske og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder. Forbuddet vil omfatte modtagelse af donationer fra såvel indenlandske som udenlandske donatorer, der er optaget på en offentlig forbudsliste.

Lovforslaget er båret af et synspunkt om, at det er problematisk, at der kan ydes økonomisk støtte til foreninger, trossamfund mv. i Danmark fra organisationer og personer, som klart er modstandere af et åbent og frit demokratisk samfund som det danske, og at det er afgørende, at civilsamfundet, herunder foreninger, trossamfund mv., ikke ved modtagelse af økonomisk støtte medvirker til at give sådanne organisationer og personer sympati, legitimitet og indflydelse eller påvirkningsmuligheder i Danmark.

Lovudkastet har været behandlet på et telefonmøde i Dommerforeningens bestyrelse.

Der er tale om et politisk motiveret forslag, hvorfor Dommerforeningen som sådan ikke har bemærkninger til forslaget.

Dommerforeningen finder dog anledning til at bemærke, at forslaget indeholder nogle afgrænsningsvanskeligheder.

Spørgsmålet om, hvorvidt optagelse af enkelte personer og organisationer mv. er berettiget, vil kunne blive forelagt for domstolene, dels ved, at den pågældende selv indbringer afgørelsen i den civile retsplejes former, dels som et "præjudicielt" spørgsmål i en straffesag om overtrædelse af forbuddet mod at modtage donationer eller af påbuddet mod at tilbage- eller overføre den modtagne donation. Der vil i den forbindelse endvidere kunne rejses spørgsmål om, hvorvidt optagelsen på listen er i strid med bestemmelser i grundloven, EMRK og EU-retten. Da disse forhold således vil kunne blive genstand for domstolsprøvelse, finder Dommerforeningen ikke anledning til at forholde sig til, hvorvidt forslaget som forudsat kan antages at være i overensstemmelse med de nævnte grund- og frihedsrettigheder mv.

Dommerforeningen finder videre anledning til at bemærke, at forslaget som nævnt lægger op til, at dets overensstemmelse med grundloven, EMRK og EU-retten i flere tilfælde forudsættes sikret ved, at hensynet hertil overvejes konkret i forbindelse med optagelse af en bestemt person, organisation mv. på forbudslisten, men at det samtidig forudsættes, at den berørte ikke skal have mulighed for kontradiktion. Samlet indebærer forslaget dermed en ikke ubetydelig risiko for krænkelse af de nævnte rettigheder. En sådan krænkelse, der efter omstændighederne vil kunne berettige til erstatning eller godtgørelse, vil efter forslaget blive ved med at bestå, indtil ministeren måtte have genoptaget sagen og truffet en ny afgørelse.

Det kan endvidere overvejes, om forslaget efter sin ordlyd og bemærkninger er afgrænset til kun at omfatte personer og organisationer, som det reelt tilsigter, og Dommerforeningen skal derfor henstille til, at disse udbygges i det endelige lovforslag. Med de nuværende formuleringer er det således f.eks. ikke ganske klart, om det er hensigten med forslaget, at det også skal omfatte anerkendte trossamfund med en meget langvarig tradition her i landet, som har en praksis med religiøse domstole eller lignende til afgørelse af, om en person, der er blevet skilt i henhold til den danske lovgivning, også i religiøs henseende vil kunne indgå ægteskab på ny. Det bør endvidere overvejes at præcisere, om forslaget også vil kunne omfatte egentlige politiske partier.

Pligten til at tilbageføre donationer, der er modtaget i god tro inden 14 dage fra det tidspunkt, hvor modtageren var eller burde være blevet bekendt med, at midlerne stammede fra en person på listen, tager så vidt ses ikke højde for, om midlerne fortsat er i behold på det tidspunkt, hvor pligten indtræder. Hvis donationen på det tidspunkt i god tro er anvendt til f.eks. kirkebyggeri, afholdelse af en kulturkonference eller andet, forekommer det vidtgående, at modtageren også i det tilfælde skal have en strafbelagt pligt til at tilbagebetale eller overføre beløbet til statskassen.

Det må antages, at domstolsbehandlingen af sager om manglende overholdelse af forbuddet mod at modtage donationer vil kunne blive ganske omfattende. Det skyldes for det første, at de fleste personer, organisationer mv., som vil blive optaget på listen, må antages at være udenlandske personer, og at det derfor – hvis oplysningerne bestrides – vil kunne give anledning til en omfattende

bevisførelse med henblik på godtgørelse af, om det med (u)rette er lagt til grund, at vedkommende ”modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder” – herunder blot til at afgrænse forskellige udenlandske organisationer i forhold til hinanden. For det andet vil det – som antaget i lovforslagets almindelige bemærkninger – i tilfælde, hvor donationerne er modtaget gennem tredjemand, kunne blive ganske kompliceret at føre bevis for, at donationerne reelt stammer fra personer på forbudslisten, og at modtageren var eller burde være bekendt hermed.

De bevismæssige vanskeligheder, der er omtalt ovenfor, vil i praksis føre til en vis risiko for, at det reelt ikke vil være muligt at håndhæve loven. Dette er også behandlet i de almindelige bemærkninger (LF side 6): ”Det er endvidere regeringens vurdering, at håndhævelsen af forbuddet kan være forbundet med en række udfordringer i forhold til bl.a. at sikre bevisgrundlaget i de enkelte sager. Det kan således i praksis bl.a. vise sig vanskeligt at sikre en entydig identifikation af en organisation på forbudslisten i udlandet, herunder afdække karakteren af en relation mellem en organisation og dennes underafdelinger eller samarbejdsorganisationer, samt identificere transaktionsspor og eventuel mellemfinansiering via tredjepart. Sådanne udfordringer kan have en afsmittende effekt i forhold til antallet af sigtelser, tiltalerejsninger og efterfølgende domsfældelser.”

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

Mikael Sjöberg

Mikael Sjöberg

Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening
Direkte: + 45 99 68 65 01/ + 45 21 66 18 49

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Mikael Sjöberg

Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening
Direkte: + 45 99 68 65 01/ + 45 21 66 18 49

**DEN DANSKE
DOMMERFORENING**

Exodus-Kirken
v/ Ruben Jørgensen
Futuravej 16, 1. th.
8370 Hadsten

19. marts 2020

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Høringssvar vedr. udkast til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

Vedr. udkastet til nævnte lovforslag er der nok en del forståelse for, at der kan være bekymringer om, hvad donationer muligvis bruges til i visse religiøse kredse.

Men at bekymringerne skulle gælde alle religiøse kredse er mindre forståeligt. Hvilke problemer har vi f.eks. haft med de kristne trossamfund i den henseende? Hvad ingen rigtig vil eller tør sige, er, at det er Islam og moskeerne, der giver problemerne og er årsag til, at ny lovgivning med endeløse registreringer og kontroller bliver nødvendige.

Undervisning i samfundsskadelig og samfundsfarlig virksomhed foregår i moskeerne. - Det ved lovgiverne. Men for ikke at fornærme nogen eller rejse en veritabel shitstorm samler man alle religioner og trossamfund i samme pulje til øget overvågning og kontrol – og har dermed helgarderet.

Men allerede i udkastet til lovforslag lader man ane, at det hele alligevel måske bare ender i en skinmanøvre.

Det hedder nemlig i udkastets § 2 stk. 2 : ”Vurderer Udenrigsministeriet, at optagelse af den pågældende på forbudslisten vil kunne få væsentlige udenrigspolitiske konsekvenser, undlader udlændinge- og integrationsministeren at optage den pågældende på forbudslisten.” - Og hvad er det så værd? - Af hensyn til udenrigspolitikken kan man desværre ikke sætte mistænkte på listen og dermed forbyde donationerne. Den undskyldning vil man kunne bruge i de allerfleste tilfælde, da Islam som international politisk-religiøs magtkultur altid har noget med udenrigspolitik at gøre.

Og dog har man nok alligevel med dette undtagelsesforhold skønnet rigtigt. For så vidt det forstås, findes der nemlig i vort land for nuværende hverken eksperter eller kræfter, der har mod nok til at se virkeligheden i øjnene. Anstrengelserne vil højst føre til en række nye stillinger for forskere og specialister, der er indøvet i at justere lidt op og ned på paragrafferne og opdage nye muligheder for undtagelser.

Hvad man derimod har både mod og kræfter til, er at kontrollere de kristne trossamfund. De er nemme og transparente. Dem kan man byde næsten alle fortrædeligheder og mistænkeliggørelser uden at udsætte sig for ubekvemmeligheder. Så her gælder paragrafferne, og her bliver god lejlighed for eksperter med sans for detaljen.

Men sikke en masse hurlumhej - og udgifter og fuldtidsstillinger – for så lidt!

Venlig hilsen
Ruben Jørgensen

Høringsvar: Udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer, Udlændinge- og integrationsudvalget 2019-20, UUI Alm. Del – bilag 74

Udkastet til forslag om lov sigter på at etablere en forbudsliste over fysiske og juridiske personer, som danske organisationer ikke kan modtages donationer fra. Loven sigter på at bevare accept og respekt for friheds- og menneskerettigheder som følger af grundloven og den europæiske menneskerettighedskonvention, og som inkluderer ytrings-, forenings-, forsamlings- og religionsfrihed. Fysiske eller juridiske personer, som modarbejder eller underminerer disse rettigheder og demokrati, diskriminerer eller opfordrer til alternative love, ikke vedtaget af det danske Folketing, vil være omfattet af loven. Loven forbyder donationer fra sådanne fysiske eller juridiske personer til danske foreninger og organisationer.

Der er flere problematiske dele, som påkalder sig opmærksomhed fra et tros- og religionsfrihedsperspektiv.

- For det første: Det er ikke klart, hvilke former for støtte der kan anses for donation. Arv, private gaver og lejlighedsvis gaver er i udgangspunktet ikke donationer – med mindre de reelt er det (s.10). Hvordan skelnes i praksis mellem gaver og donationer?
- For det andet: Eksemplerne i udkastet stammer så vidt det kan skønnes i høj grad fra religiøse organisationer. Det er prisværdigt, at der er nævnt undtagelser fx organisationer som reserverer religiøse embeder til et køn, eller organisationer som opfordrer til ikke at deltage i demokratiske valg handlinger. Sådanne organisationer kvalificerer sig ikke umiddelbart til en forbudsliste. Men hvad er de nærmere kriterier for organisationer, der bør inkluderes i forbudslisten?
- For det tredje: Det er ikke klart i hvor høj grad loven er et indgreb i den tros- og religionsfrihed, som loven skal beskytte. Er et sådant indgreb i så fald er legitimt?

De internationale konventioner (Art. 18 UDHR (1948) og Art. 18 ICCPR (1966)) beskytter individers tros- og religionsfrihed. Det er staten som har ansvaret for at respektere, beskytte og udbrede tros- og religionsfrihed, så den realiseres for alle borgere. Tros- og religionsfriheden har flere kernerdimensioner, og lovforslaget berører den dimension, som handler om individets frihed til at praktisere og udtrykke sin religiøse overbevisning. Denne dimension indebærer: a) frihed til religiøse forsamlinger, inklusive retten til bygninger; b) retten til at have religiøse organisationer; c) retten til at producere og bruge materielle genstande nødvendige for religionsudøvelsen; d) udgivelsen af religiøs litteratur; e) frihed til religiøs uddannelse; f) retten til at vælge ledere, lærere og præster; g) fejringen af religiøse højtider; h) kommunikation om religion til individer og samfundet; i) retten til at bære religiøse symboler og klædedragt og endelig j) retten til at bede om og modtage økonomiske donationer til religiøst arbejde.

Vigtigt for forståelsen af tros- og religionsfrihed som en individuel rettighed er samtidigt, at tros- og religionsfrihed ikke betyder at religiøse samfund har ret til at kontrollere deres tilhængere eller til parallelle retssystemer, eller at religiøse samfund har ret til at begrænse deres medlemmers øvrige demokratiske frihedsrettigheder. Dette ville jo netop stride mod forståelsen af tros- og religionsfrihed som en *individuel* frihedsrettighed – det er den enkelte borger og ikke religiøse samfund, som rettigheden beskytter.

For at begrænsningen af individers tros- og religionsfrihed skal være legitim fra statens side, gælder derfor følgende: Kun begrænsninger som er nødvendige for at opretholde et åbent og pluralistisk

samfund er legitime. Det rigtige spørgsmål er med andre ord ikke om begrænsningerne er ønskelige men om de er nødvendige. National lov, offentlig orden, sundhed og andre individuelle menneskerettigheder kan her spille ind og legitimere begrænsningen af tros- og religionsfriheds offentlige dimension. Sådanne begrænsninger må være proportionale og ikke-diskriminerende, dvs. de må ikke begrænse en enkelt religiøs gruppes aktiviteter.

Kan det godtgøres, at loven ikke utilsigtet og illegitimt begrænser den faktiske tros- og religionsfrihed ved at begrænse religiøse organisationers ret til at bede om og modtage økonomiske donationer til religiøst arbejde? Hvis loven i praksis gør det, så vil loven paradoksalt nok begrænse de individuelle frihedsrettigheder, som den ses som en beskyttelse af.

Kontaktoplysninger:

Jonas Adelin Jørgensen

Akademisk medarbejder

Folkekirkens Mellemkirkelige Råd

jaj@interchurch.dk

FrikirkeNets høringsvar: Udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer, Udlændinge- og integrationsudvalget 2019-20, UUI Alm. Del – bilag 74

Vi forstår godt det flertal i Folketinget, der ønsker at hindre udenlandske magters mulighed for at præge det danske samfund med holdninger, der er i modstrid med grundlæggende friheds- og menneskerettigheder. Men i det udkast til lov, der skal udtrykke dette flertals beslutning, er der en række forhold, vi finder særdeles bekymrende:

1. Udkastet repræsenterer en begrænsning af de grundlæggende frihedsrettigheder for de fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i Danmark. Herunder retten til partshøring.
2. Udkastet repræsenterer et yderligere skred i forhold til at udsætte holdninger fremfor handlinger for sanktioner. Spændvidden af holdninger, der kan føre til statslige sanktioner, er udvidet markant.
3. Loven stiller modtagere af donationer ringe, hvis donationen allerede er brugt i god tro.
4. Udkastet godtgør ikke, at loven i det hele taget er et proportionalt gensvar på et konstateret problem. Ej heller godtgøres det, at lovens effekt skulle kunne retfærdiggøre sådanne indgreb mod frihedsrettighederne.

Et voldsomt indgreb i de grundlæggende frihedsrettigheder

I beskrivelsen af baggrunden for lovens tilblivelse fremhæves det, at et næsten enigt folketing ønsker at forhindre udenlandske donationer til byggeri af moskeer i Danmark. I lovudkastet er det imidlertid også indenlandske donatorer, der rammes af de statslige sanktioner. Der gives ikke nogen argumentation for, hvorfor donatorlisten er blevet udvidet til også at omfatte danske donatorer.

Danske statsborgere kan med andre ord risikere at få forbud mod at donere penge til ”religiøs forkyndelse, undervisning, eller andre aktiviteter, der er egnet til at påvirke andre.”

Den danske statsborger kan risikere at havne på forbudslisten, hvis vedkommende åbent tilkendegiver holdninger, som ikke nødvendigvis er kriminelle, men af lovudkastet anses for at være undergravende for danske frihedsrettigheder.

Udlændingestyrelsen kan iværksætte en nærmere undersøgelse mod den danske statsborger, hvor styrelsen blandt andet kan gøre brug af falske profiler på de sociale medier. Den danske statsborger har ikke ret til partshøring, da forvaltningslovens paragraf 19 sættes ud af kraft ifølge paragraf 2 stk. 3 i udkastet.

Hvis udlændinge- og integrationsministeren på denne baggrund mener, at den danske statsborger undergraver danske frihedsrettigheder, og at der er en vis sandsynlighed for, at den danske statsborger vil give en donation til modtagere i Danmark, så vil vedkommende blive offentliggjort på forbudslisten med navn, fødselsdato og adresse.

Den danske statsborger kan efterfølgende klage over sin placering på forbudslisten, men klagen har ikke opsættende virkning.

Ovenstående beskriver et markant indgreb mod de danske frihedsrettigheder, som loven ellers har til hensigt at beskytte. At danske statsborgere på baggrund af ikke-kriminelle holdninger risikerer at blive udsat for falske profiler fra det offentlige, mister retten til partshøring og uden videre kan sættes på en forbudsliste med navn og adresse, finder vi særdeles bekymrende.

Spændvidden af holdninger, der kan føre til ganske voldsomme sanktioner, er udvidet markant

I forkynderloven fra 2016 blev det gjort gældende, at religiøse forkyndere kan stilles til ansvar, hvis de billiger kriminelle handlinger såsom stening af kvinder mm. Allerede dengang var der kritik af at kriminalisere holdninger fremfor handlinger. I dette udkast inddrages nu ikke-kriminelle holdninger som holdninger, der kan medføre markante sanktioner eller i det mindste er mistænkelige og kan påberåbe sig nærmere undersøgelser fra Udlændingestyrelsen.

På side 10 i lovudkast med bemærkninger bliver det gjort klart, at følgende holdninger, der ikke er kriminelle, kan medføre sanktioner, som skitseret ovenfor, hvis de fremføres offentligt: Ønske om at afskaffe demokrati, modstand mod ligestilling mellem kønnene og ønske om at sætte religiøse domstole over dansk ret.

Endvidere gøres det klart, at modstand mod kvindelige forkyndere og mod deltagelse i demokratiske valg ikke anses som værende undergravende for danske frihedsværdier, men at sådanne holdninger kan føre til, at Udlændingestyrelsen vil undersøge personen eller organisationen nærmere.

Hermed bruges ikke-kriminelle holdninger som belæg for markante statslige sanktioner - alternativt anses disse holdninger for at være potentielt mistænkelige og skal derfor muligvis igennem et nærmere eftersyn. Det opfatter vi som et potentielt brud på både ytringsfriheden og religionsfriheden.

Endvidere fremstår det fortsat meget vagt, hvad der så egentlig skal ses som undergravende for dansk demokrati, og hvad der ikke skal. Dermed overlades et stort skøn til den enkelte sagsbehandler i Udlændingestyrelsen.

Det vil være en forbedring, hvis forslaget til lov fremfor at operere med undtagelsesbestemmelser (fx forbud mod kvindelige forkyndere) i stedet gjorde det klart, at de angivne holdninger, der anses for demokratiundergravende, ikke angår synspunkter for eksempel omkring "kriterier for at kunne blive præst, leder eller tilsvarende".

Hermed virker det ikke så tilfældigt, hvad der undtages, men det er gjort tydeligt, at det er rodfæstet i et fælles gældende princip.

Loven stiller modtagere af donationer ringe, hvis donationen allerede er brugt i god tro

Udkastet godtgør selv, at det bliver meget svært at gennemskue, hvilke personer eller organisationer, som man reelt ikke må modtage penge fra. Hvis den iranske revolutionsgarde kommer på listen, og en organisation modtager penge fra en person, der senere viser sig, at være tilknyttet revolutionsgarden, så skal den danske organisation tilbagebetale pengene, selvom modtagelsen er sket i god tro.

Hvis nu pengene allerede er blevet brugt til for eksempel mad til underernærede børn fra Yemen, så står den danske organisation med et krav om tilbagebetaling, som den måske ikke har mulighed for at honorere. Her må det påhvile staten at holde forbudslisten så opdateret og tydelig, at det ikke påhviler en organisation den slags risici, når de modtager penge fra donorer.

Et ikkeproportionalt gensvar uden den store effekt

Udkastet gør det selv klart, at "der ikke er konkret viden om ... i hvilket omfang udenlandske og indenlandske donationer har medvirket til at modarbejde eller underminere danske demokrati ...". Vi ved altså ikke, om der er et konkret problem, men udkastet slår fast, at blot bekymringen om, at donationer kan doneres til formål, der strider imod danske frihedsrettigheder, er begrundelse nok for loven.

Vi mener, at proportionalitetsprincippet hermed ikke er overholdt. Kan så vidtgående indgreb retfærdiggøres i en bekymring?

Vi tilslutter os høringssvaret fra Folkekirkens mellemkirkelige Råd. Her bemærkes blandt andet om proportionalitetsprincippet: *"For at begrænsningen af individers tros- og religionsfrihed skal være legitim fra statens side, gælder derfor følgende: Kun begrænsninger, som er nødvendige for at opretholde et åbent og pluralistisk samfund, er legitime. Det rigtige spørgsmål er med andre ord ikke, om begrænsningerne er ønskelige, men om de er nødvendige."*

Vi bemærker også, at lovudkastet selv godtgør, at effekten er loven vil være mangelfuld. Regeringen medgiver, at det vil blive et begrænset antal personer, der kan optages på forbudslisten. Desuden at det reelt bliver svært at spore penge fra organisationer, der er formidlet via tredjemænd mv. og dermed løfte bevisbyrden. Endelig er der også en udenrigspolitiske vurdering, der kan komme i vejen, idet Udenrigsministeriet kan vurdere, at det kan skade Danmark udenrigspolitisk, hvis et navn sættes på forbudslisten.

Dermed fremtræder loven både som ikkeproportional i forhold til problemets kendte omfang samt i forhold til lovens effekt.

Afslutning

Som nævnt indledningsvis så har vi en forståelse for ønsket om at hindre udenlandske magters indblanding i danske forhold. Men at dette udstrækkes til herboende danske statsborgere med en dertil følgende markant indgreb i danske frihedsrettigheder - det vækker vores bekymring.

Hørings svar ang. j. nr. 2020-3082.

I **Harreskovens Blótgilde** finder vi lovforslaget til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer, problematisk af flere årsager.

1. Demokrati og Retsstat

Forslaget underminerer det demokrati og den retsstat som det foregiver at ville beskytte. For det første fordi det er en administrativ beslutning, hvem der skal stå på listen over, hvem der ikke må donere penge til trossamfund. Så længe det er ministeren og udlændingestyrelsens afgørelse vil beslutningen være op til den til enhver tid siddende regerings vilkårlige forgodtbefindende. I principperne for en retsstat bør der være skarp adskillelse mellem den lovgivende, dømmende og udøvende magt. Det er almindelig børnelærdom for de fleste mennesker i dette land. Sådan som forslaget er formuleret gør det den udøvende magt i form af udlændingestyrelsen og udlændinge- og integrationsministeren, til den dømmende magt. Regeringen bliver således både anklager og dommer. Det er sådanne forhold der findes i diktaturstater og som den Danske regering ofte kritiserer i lande som Danmark og dets NATO allierede ikke står på god fod med.

Vi mener, at et sådant indgreb udelukkende bør være en domstolbeslutning ud fra klart definerede objektive kriterier. Der kan muligvis være gode grunde til, at have en sådan liste, men i en retsstat bør det være domstolene der, ud fra objektivt verificerbare kriterier, uafhængige af rådende politiske narrativer, afgør, hvem der skal stå på listen. Noget af det der definerer en retsstat er, at den anklagede har retten til, at forsvarer sig. Det er endda en af de kriterier man i bemærkningerne til lovforslaget angiver som en værdi den anklagede ikke må modarbejde. I praksis viser det sig så, at forslagsstillerne selv ønsker, at fratage den anklagede en sådan ret før vedkommende er dømt til at stå på listen. Det forekommer os noget dobbeltmoralisk. Det nytter ligesom ikke noget, at bedyrer udlændingestyrelsens uskyld og at de der står på listen er nogle slemme karle. Problemet med, at ville indføre en Guds-stat er, at intet menneske er ufejlbarligt. Sådan er det også i et demokrati. Udlændingestyrelsen er ikke ufejlbarlig og det er derfor man har principperne om magtens tredeling og retsprincippet om, at den anklagede er uskyldig til det modsatte er bevist i en retssal.

2. Mangler klare definitioner

Et andet problem vi ser med lovforslaget og som gør det til lidt af en "gummiparagraf" er problemet med klart, at definerer kriterierne for, hvad der kvalificerer fysiske og juridiske personer til, at blive anbragt på den pågældende liste.

I Harreskovens Blótgilde anerkender vi, at det er et problem når fremmede stater og personer understøtter rekruttering af terrorister her i landet eller på anden måde underminerer demokrati og grundlæggende friheds og menneskerettigheder. Problemet er bare, at det er ikke helt så enkelt, at definerer, hvad det vil sige, at "modarbejde eller undermimere demokrati og grundlæggende friheds og menneskerettigheder" og hvad "de grundlæggende værdier, som vores samfund er baseret på" er.

I Lov om trossamfund uden for folkekirken § 1. står "Ved trossamfund forstås i denne lov et fællesskab, hvis medlemmer samles om en tro på magter, som står over mennesker og naturlove." Der af må nødvendigvis følge, at Staten, Folketinget, Statsministeren og demokrati, da disse udelukkende er mennesker eller menneskeskabte størrelser, alle står under den eller de magter som de anerkendte trossamfund bekender sig til.

Motoren i den danske samfundsøkonomi bygger på materialisme. Den udnytter menneskets begær, grådighed, forfængelighed, egoisme, narcissisme, misundelse mv. under et kaldet egen nytte til få mennesker til, at producere et overskud der kan beskattes. Der er tale om egenskaber som langt de

fleste religioner, inklusivt den Asatro, vi i Harreskovens Blotgilde bekender os til, anser som negative eller direkte som synd. Det betyder alt andet lige, at de grundlæggende værdier, som det danske samfund er baseret på, står i direkte modsætning til de religioner der dyrkes af, vel stort set, alle anerkendte trossamfund i dette land.

Vi mener, at det i et demokrati må være tilladt, at gennem de demokratiske institutioner arbejde for, at ændrer det system og de værdier samfundet bygger på.

I bemærkningerne til loven defineres Grundlæggende friheds- og menneskerettigheder som "de grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, som følger af grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det drejer sig bl.a. om ytringsfrihed, foreningsfrihed, forsamlingsfrihed, religionsfrihed, retten til liv, forbuddet mod tortur, ligestilling mellem kønnene, retten til en retfærdig rettergang og den private ejendomsret."

Det er naturligvis en definition, men, hvor gennemtænkt den er? det er et godt spørgsmål. Vi kan noterer os, at flere af de politikere der har været med til, at stille det oprindelige forslag selv ved tidligere lejligheder har udtrykt ønske om, at Danmark udtræder af bla. Den Europæiske Menneskerettigheds-konvention. Nogle har endda udtrykt forståelse for brug af tortur.

Begrebet ytringsfrihed er også et omstridt begreb der i nogle menneskers udlægning betyder håneret. Hvis man anlægger den betragtning vil mennesker der arbejder for, at genindfører blasfemiparaffen eller mennesker der arbejder for, at bevarer straffelovens §266b falde ind under de der modarbejder ytringsfrihed.

En pudsighed er, at der nævnes retten til liv. En del af de anerkendte trossamfund vil nok mene, at det Danske demokrati anfægter denne ret for det ufødte barns vedkommende ved, at tillade abort. Derved kommer staten og folketinget selv til, at skulle stå på forbudslisten, hvis ikke man vil bryde med princippet om, at alle er lige for loven.

Ligestilling mellem kønnene er langt hen ad vejen et definitionsspørgsmål, hvor debatten er præget af forskellige ideologiers syn på køn. Er det at arbejde imod ligestilling, at ønske kønsopdeling i fks S-tog, i Svømmehaller, i omklædningsrum, på offentlige toiletter? Er det imod ligestilling, at mene, at der er en fysiske forskel på mænd og kvinder. Der står ganske vidst i bemærkningerne til lovforslaget, at modstand mod kvindelige præster ikke er omfattet begrebet "ligestilling" men det er kun en enkelt sag og, hvis man skulle lave undtagelsesbestemmelser for samtlige gråzoner på området køn ligestilling og kønsidentitet, så kunne listen af undtagelsesbestemmelser blive lang

Vi noterer os også den mærkværdighed, at det nærværende lovforslag selv undergraver "retten til en retfærdig rettergang" og dermed falder forslagsstillerne selv ind under de der bør stå på den pågældende liste.

Mht til den private ejendomsret så noterer vi os, at der i nyere Danmarkshistorie er en lang tradition for, at arbejde politisk gennem de demokratiske institutioner for afskaffelse af den private ejendomsret i større eller mindre grad. Det vil i den grad være et brud på, hvad mange mennesker opfatter som demokrati, at forbyde, at plædere for afskaffelse af den private ejendomsret.

3. Fordomsfuld slagside

Vi finder det også betænkeligt, at lovforslaget ikke er generelt. I bemærkningerne til forslaget står der, at formålet er, at "forhindre udenlandske pengeoverførsler til byggeri af moskeer" Det vil sige, at det retter sig mod en helt konkret religion. Vi anerkender klart, at der har været problemer med Saudi-Arabisk støttede Moskeer der har rekrutteret terrorister og, at der findes muslimske grupperinger der arbejder for, at genindfører Kalifatet. Det er dog langt fra alle Moskeer og Muslimske grupperinger der rekruttere terrorister

eller ønsker, at genindfører Kalifatet. Det er vores opfattelse, at de Muslimer der ønsker dette er en minoritet.

I Harreskovens Blótgilde er vi meget imod, at religion bliver misbrugt til ekstremisme, og skal der lave en lovgivning på det område mener vi, at den bør rette sig mod ekstremister inden for alle religioner. Dels vil det, at explicit nævne Muslimer i bemærkningerne til loven understøtte den racistiske dagsorden som visse politikere føre og derved skabe større skel i samfundet med øget radikaliserings til følge. Dels er der dårlige erfaringer fra Tyskland i 1930'erne mod, at lave lovgivning der retter sig mod en bestemt religion.

Dels er der også det forhold, at det negligerer andre religioners ekstremister. Indenfor den Asatro som vi i Harreskovens blótgilde bekender os til, har vi det problem, at den er forholdsvis populær blandt højreradikale elementer. Dvs. nogle der misbruger Asatroen som "etnisk markør" og i politisk henseende ikke er spor anderledes end de Muslimske grupper der rekruttere terrorister eller ønsker, at genindfører Kalifatet. For Danmarks vedkommende udgør de højreradikale elementer en lignende trussel. Blandt andre religioner kunne man nævne Hinduers forhold til Hindutva tilhængere eller Mossaisk trossamfunds forhold til Zionister. Det er muligt, at Udlændingestyrelsen og danske politikere ikke har øje for ekstremister inden for andre religioner end Islam, men det understreger endnu en gang, at dette lovforslag er født af et bestemt narrativ og ikke af rationelle argumenter.

4. Udenrigsministeriets vetoret

Vi mener det er et problem, at lovforslaget giver udenrigsministeriet vetoret over, hvem der kommer til at stå på forbudslisten. I praksis vil det betyde, at lande og personer der har en økonomisk eller geo-politisk betydning for Danmark eller Danmarks forhold til USA eller andre NATO allierede ville blive fritaget fra at stå på en sådan forbudsliste. Det kunne i praksis komme til at betyde, at Saudi-Arabien og personer med tilknytning til den Saudiske kongefamilie vil blive fritaget. Det underminerer sådan set formålet med loven da netop Saudia-Arabien er de værste blandt de udenlandske donorer til, at modarbejde eller undermimere demokrati og grundlæggende friheds og menneskerettigheder.

Samtidigt noterer vi os, at demokrati og grundlæggende friheds og menneskerettigheder i stigende grad er under pres blandt flere af Danmarks NATO allierede. Her kan vi nævne USAs forfølgelse af whistleblowers som Edward Snowden og Chelsea Manning samt Storbritanniens fængsling af journalisten Julian Assange. I USA kan det såkaldte demokratiske partis valgsvindel ved primærvalget i 2016, dokumenteret af E-mails offentliggjort af Wikileaks, hvor en Socialdemokrat blev forhindret i, at opstille til præsidentvalget, heller ikke betegnes som synderligt demokratisk. Desværre er dette, forhold hos vores NATO allierede, som den Danske regering af forskellige årsager ikke har ønsket, at kritiserer. Derfor kan man forvente, at udenrigsministeriets vetoret vil gøre loven betydningsløs i forhold til de stater og personer der udgør det største problem.

5. Indsamling af bevismateriale.

I bemærkningerne til loven står der, at Udlændingestyrelsen vil indsamle bevismateriale fra "danske eller udenlandske nyheds- eller forskningsartikler"

I Harreskovens blótgilde mener vi, at den slags kilder vil være ganske tvivlsomme i tider med fake news. Sådanne kilder vil være påvirket af forskellige politiske narrativer som kunne have en dagsorden om, at bagvaske bestemte lande, personer eller befolkningsgrupper. Derfor vil den slags artikler kun tjene til, at retfærdiggøre den samme dagsorden fra bestemte politikeres eller indenlandske og udenlandske lobbygruppers side. Det vil ikke være noget der vil gavne retssikkerheden.

Med venlig hilsen
Harreskovens Blótgilde
CVR-nr: 36615559

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail: integration@uim.dk, mmi@uim.dk og ala@uim.dk

WILDERS PLADS 8 K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 32 69 888 8
LOHO@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET. DK

DOK. NR. 20 / 00 751 - 2

20 . MARTS 2020

HØRINGOVERUDKASTTILLOVFORSLAGOMFOR - BUDMODMODTAGELSEAFDONATIONERFRAVISSEFYSISKEOGJURI DISKEPERSONER

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 27. februar 2020 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

Instituttet har en række bemærkninger til udkastet.

1. SAMMENFATNING

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår i udkastet at oprette en offentlig forbudsliste, hvor personer eller foreninger m.fl., som modarbejder eller underminerer demokratiet, kan blive optaget på. Modtager man donationer fra personer på denne offentlige forbudsliste får man en bøde, som i udgangspunktet fastsættes til 30 procent af den modtagne donation.

Persongruppen, der er omfattet, skal forstås i meget bred forstand, og der er i forslaget lagt op til, at enhver aktivitet, hvor den fysiske person eller forening m.fl. modarbejder eller på sigt eventuelt vil modarbejde demokratiet, kan blive optaget på listen.

Forslaget er baseret på den politiske aftale fra maj 2019, som blev indgået mellem daværende regering og Dansk Folkeparti.¹

Den politiske aftale fra maj 2019 læner sig op ad en anden politisk aftale, som blev indgået mellem den daværende regering, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti i maj 2016 om initiativer rettet mod religiøse forkyndere, som søger at undergrave

¹ Aftale mellem daværende regering og Dansk Folkeparti, 2. maj 2019:

<https://uim.dk/filer/nyheder-2019/aftale-om-rammerne-for-forbud-mod-donationer.pdf>

danske love og understøtte parallelle retsopfattelser.² Aftalen medførte vedtagelsen af en offentlig sanktionsliste, hvis formål er at forhindre indrejse af fysiske personer i form af hadprædikanter, som søger at undergrave danske love og værdier og understøtter parallelle retsopfattelser.³

Nærværende lovforslag omfatter både fysiske og juridiske personer. Derudover er også personer, der bor eller hører til i Danmark, omfattet (i lovkastet samlebetegnet som "hjemmehørende"), samtidig med man ønsker at offentliggøre adressen på de juridiske og fysiske personer.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændinge- og Integrationsministeriet præciserer på hvilket grundlag personer kan blive optaget på den offentlige forbudsliste.
- Udlændinge- og Integrationsministeriet i udkastets bemærkningerne nærmere eksemplificerer til hvilke aktiviteter, en politisk forening efter udkastets § 6, stk. 2 ikke må yde eller anvende en modtaget donation fra en person på forbudslisten.
- Udlændinge- og Integrationsministeriet undlader at offentliggøre adresser på forbudslisten.
- Udlændinge- og Integrationsministeriet i forbindelse med evalueringen i 2023 udarbejder en rapport til Folketinget om, hvordan forbudslisten anvendes i praksis og hvilke trossamfund eller religiøse forkyndere, tilknyttet et trossamfund, der optages på listen.

2. LOVUDKASTETS INDHOLD

Det foreslås med udkastet, at fysiske og juridiske personer, som modarbejder Danmarks demokratiske værdier, vil blive optaget på en offentlig forbudsliste efter udkastets § 1. Modtager man donationer fra personer på denne offentlige forbudsliste, får man en bøde, som i udgangspunktet fastsættes til 30 % af den modtagne donation.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriet, som, efter en indstilling fra Udlændingestyrelsen, træffer afgørelse om, hvem der skal optages på den offentlige forbudsliste efter en individuel vurdering. Det er en forudsætning, at der er en vis sandsynlighed for, at personen, der optages på listen, har til hensigt at yde en donation til modtagere i Danmark, hvilket fremgår af udkastets § 2, stk. 1.

² Aftale mellem daværende regering, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og det Konservative Folkeparti, 31. maj 2016:

<https://www.km.dk/fileadmin/share/kursus/Aftalepapir.pdf>

³ De almindelige bemærkninger til lov nr. 1743 af 27. december 2016, afsnit 1.2., tilgængelig på: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=184668>

Som led i vurderingen kan Udenrigsministeriet vurdere, at en optagelse på forbudslisten kan få væsentlige udenrigspolitiske konsekvenser, hvorfor den pågældende i disse tilfælde ikke skal optages på listen.

Optages man på listen, vil ens navn, nationalitet, opholdsland, adresse, fødselsdato, og navn, adresse, logo og ledelse, hvis det er tale om en juridisk person, blive offentliggjort i 4 år i det omfang Udlændingestyrelsen er bekendt med disse oplysninger efter § 4.

En person, der optages på forbudslisten, kan søge om genoptagelse af afgørelsen, som denne bliver gjort bekendt med uden forudgående partshøring.

Med forslaget er der forskel på, hvilke donationer, der medfører en bøde, afhængigt af, om man modtager donationer fra personer på forbudslisten, som er bopælsregistreret i udlandet eller i Danmark.

Er en person bopælsregistreret i udlandet og bliver optaget på forbudslisten, er det underordnet, hvad formålet er med donationen. Alle donationer modtaget fra personer på forbudslisten, som er bopælsregistreret i udlandet, er ulovlige.

Modtager man derimod donationer fra personer, der er optaget på den offentlige forbudsliste og har bopæl i Danmark, vil man alene blive sanktioneret for at tage imod donationer, som er rettet mod religiøs forkyndelse, undervisning eller andre aktiviteter, som kan påvirke andre, hvilket følger af udkastets § 6, stk. 2.

Man kan alene blive sanktioneret økonomisk for at modtage en donation, hvis man på tidspunktet for modtagelsen har vidst, hvem man har modtaget penge fra eller handlet uforsigtigt. Ellers har man pligt til at returnere donationen.

3. DEN MENNESKERETLIGE BESKYTTELSE

Udkastet omhandler hovedsageligt religions- og foreningsfriheden, som er beskyttet i grundloven og i en række internationale konventioner og erklæringer, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder.

3.1. RELIGIONSFRIHED

Religionsfriheden er beskyttet i grundlovens § 67. Det centrale i bestemmelsen er beskyttelsen af "gudsdyrkelsen", herunder religiøs forkyndelse, undervisning, overholdelse af religiøse skikke m.v. I denne sammenhæng er også ytringsfriheden beskyttet. Lovgivningsmagten har dog mulighed for at foretage indgreb i retten til gudsdyrkelse, hvis den strider mod sædeligheden (dvs. den offentlige moral) eller den offentlige orden.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 9 beskytter også religionsfriheden, herunder retten til alene eller sammen med andre, offentligt eller privat at udøve sin religion eller tro gennem gudstjeneste, undervisning, andagt og overholdelse af religiøse skikke. Det er også muligt efter konventionen at lave indgreb i religionsudøvelse. For at kunne lave sådanne indgreb kræves det, at indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den offentlige tryghed eller andres rettigheder og friheder, jf. bestem-

melsens stk. 2. Dette indebærer bl.a., at et indgreb skal være proportionalt.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at udøvelse af religiøse doktriner, der er upopulære i en medlemsstat og anses som kontroversielle, stadig er omfattet af artikel 9.⁴ Dette indebærer også, at en medlemsstat ikke har ret til at beslutte hvilke religiøse budskaber, der må undervises i, idet en medlemsstat ikke kan bestemme, hvilke religiøse overbevisninger og den måde hvorpå disse udtrykkes er legitime.⁵

Både grundlovens § 67 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 9 fortolkes sådan, at også nødvendige forudsætninger for at kunne praktisere en religion er beskyttet. Dette omfatter bl.a. retten til at fungere som trossamfund uden offentlig indblanding, til at kunne opføre og drive kirker og templer m.v.⁶

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har udtalt, at der ikke er nogen fælles europæisk standard omkring finansiering af kirker eller andre religiøse institutioner, og at statens skønsmargin i disse tilfælde derfor er bred.⁷

⁴ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Metropolitan Church of Bessarabia m.fl. mod Moldova, sagsnummer: 45701/99, dom af 13. december 2001, præmis 128-130.

⁵ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Jehovah's Witnesses of Moscow m.fl. mod Rusland, sagsnummer: 302/02, dom af 10. juni 2010, præmis 141.

⁶ Se Jens Elo Rytter, Individets grundlæggende rettigheder, 3. udgave, 2019, side 264, samt eksempelvis Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Metropolitan Church of Bessarabia m.fl. mod Moldavien, 27. marts 2002, sagsnummer: 45701/99, pr. 105.

⁷ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Klein og flere mod Tyskland, sagsnummer: 10138/11 m.fl., dom af 6. april 2017, præmis 87.

3.2. FORENINGSFRIHED

Foreningsfriheden er beskyttet i grundlovens § 78. Dette indebærer bl.a., at friheden til at danne, drive og melde sig ind i foreninger er beskyttet, så længe foreningen har et lovligt øjemed og ikke virker ved vold eller lignende. Det forudsættes i litteraturen, at en reel beskyttelse af foreningsfriheden indebærer, at ikke kun foreningsdannelsen men også foreningens virke er beskyttet. Foreningens mulighed for at virke og gennemføre aktiviteter inden for lovgivningens rammer er derfor også beskyttet.⁸ En håndhævelse af den almindelige lovgivning udgør ikke et indgreb i foreningsfriheden, hvorfor der vil kunne indføres særlige regler for bestemte typer af foreninger, så længe disse ikke griber ind i den grundlæggende frihed til at drive foreningen.⁹

Efter grundloven gælder der særlige begrænsninger i adgangen til at foretage indgreb over for religiøse og politiske foreninger. Disse foreninger nyder en særlig stærk beskyttelse.¹⁰

Foreningsfriheden er også beskyttet i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 11. Det er dog muligt at foretage indgreb i foreningsfriheden, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund, jf. bestemmelsens stk. 2. Dette indebærer bl.a., at et indgreb skal være proportionalt.

En forening, der som helhed har et mål eller et virke, som søger at undergrave menneskerettighederne eller demokratiet, er ikke beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. konventionens artikel 17.

3.3. LEGALITETSKRAVET

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions stk. 2 i henholdsvis artikel 8, 9 og 11 kan et indgreb i disse rettigheder bl.a. retfærdiggøres, hvis indgrebet er foreskrevet ved lov.

Legalitetskravet indebærer kvalitative krav til hjemmelsgrundlaget, hvilket bl.a. betyder, at en borger med rimelig sikkerhed skal have

⁸ Jens Elo Rytter, *Individets grundlæggende rettigheder*, 3. udgave, 2019, side 372.

⁹ Jens Elo Rytter, *Individets grundlæggende rettigheder*, 3. udgave, 2019, side 373.

¹⁰ Jens Elo Rytter, *Individets grundlæggende rettigheder*, 3. udgave, 2019, side 379 og Justitsministeriets notat af 2. oktober 2017 om adgangen til at opløse en forening ved dom, punkt 3, tilgængelig på <https://www.ft.dk/samling/20181/beslutningsfor-slag/b14/spm/1/svar/1536657/1980924/index.htm>.

mulighed for at forudse, hvilke konsekvenser der kan være forbundet med ens handlinger.¹¹

Myndighederne kan tillades et skøn, selvom der er et krav om forudsigelighed. Det er dog afgørende, at myndighedernes skønsudøvelse er forbundet med tilstrækkelig klarhed over for det forfulgte formål og der tages hensyn til, at individet skal beskyttes mod vilkårlige indgreb fra det offentlige.¹²

Kravene til hjemmelsgrundlagets klarhed afhænger af karakteren og intensiteten af indgrebet.

4. INSTITUTTETS BEMÆRKNINGER

4.1. UKLAR DEFINITION AF OMFATTEDE PERSONER Instituttet bemærker indledningsvist, at udkastets definition af, hvilke fysiske og juridiske personer, der efter lovforslagets § 1 kan kategoriseres som at modarbejde eller underminere demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, er ukonkret og giver stor plads til fortolkning.

Ministeriet beskriver i udkastet, at begrebet ”modarbejder eller underminerer” skal forstås i bred forstand, således at det vil omfatte enhver aktivitet eller ethvert virke, der har til formål eller bidrager til at skade, lægge hindringer i vejen eller svække og efterhånden nedbryde grundlaget for demokrati og de grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, som det danske samfund bygger på (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1).

I samme afsnit fremhæves det, at der skal være en vis sandsynlighed for, at den fysiske eller juridiske persons virke eller støtte kan ”skade, lægge hindringer i vejen for eller svække og evt. efterhånden nedbryde f.eks. demokratiforståelsen [...] hos nogle persongrupper i samfundet”.

Instituttet bemærker, at det fremstår særdeles uklart, hvordan ”evt. efterhånden nedbryde” skal fortolkes, herunder hvad tidsintervallet er for en sådan påvirkning af eksempelvis demokratiforståelse.

Instituttet finder det bekymrende, at anvendelsesområdet for bestemmelsen i nærværende udkast er beskrevet på en generel og uklar måde.

¹¹ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Otchakivsky-Laurens og July mod Frankrig, dom af 22. oktober 2007, sagsnummer: 21279/02 + 36448/02, præmis 41.

¹² Jon Fridrik Kjølbro, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention for praktikere, 4. udgave, 2017, s. 760 samt den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Segerstedt-Wiberg mod Sverige, sagsnummer: 62332/00, dom af 6. juni 2006, præmis 76.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet præciserer på hvilket grundlag personer kan blive optaget på den offentlige forbudsliste.

4.2. FORMÅL MED DONATION AFHÆNGIGT AF, OM MAN ER HJEMMEHØRENDE I DANMARK

Som beskrevet i udkastets vil der være forskel på, om man modtager en donation fra en fysisk eller juridisk person på forbudslisten, som bor eller hører til i Danmark (i lovudkastet samlebetegnet som "hjemmehørende") eller i udlandet (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.2.2).

Modtager man således donationer fra juridiske eller fysiske personer, som hører til eller bor i udlandet, er forbuddet absolut, og man vil i udgangspunktet få en bøde uanset formålet med donationen. Modtager man derimod donationer fra donatorer, som bor eller hører til i Danmark, vil man alene få en bøde, såfremt man modtager en donation, der ydes eller anvendes til brug for religiøs forkyndelse, undervisning eller andre aktiviteter, som kan påvirke andre, hvilket følger af udkastets § 6, stk. 2.

Det fremgår af samme afsnit, at der er tale om et absolut forbud, der vil gælde bredt "og bl.a. omfatte donationer til institutioner og virksomheder af social, kulturel eller religiøs karakter og herunder donationer til sundheds- og undervisningsområdet eller fritidslivet samt donationer af humanitær karakter."

Det fremgår af udkastets afsnit 3.2.2., at også politiske foreninger er omfattet af donationsforbuddet. Dette fremgår dog ikke klart af udkastets afsnit 2.3.2.2. eller de specielle bemærkninger til udkastets § 6, stk. 2, der konkret omhandler reglerne for donatorer hjemmehørende i Danmark. I samme afsnit er der dermed heller ikke givet klare eksempler på, til hvilke aktiviteter en politisk forening ikke må yde eller anvende en modtaget donation fra en person på forbudslisten. Det er dermed meget uklart, hvilke situationer der er omfattet – især henset til, at politiske foreningers formål i særdeleshed er at påvirke andre. Politiske foreningers virke nyder en særlig menneskeretlig beskyttelse pga. den fundamentale rolle, de spiller i et demokratisk samfund, hvorfor regler der påvirker deres virke, bør være så klare som muligt.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i udkastets bemærkninger nærmere eksemplificerer til hvilke aktiviteter, en politisk forening efter udkastets § 6, stk. 2 ikke må yde eller anvende en modtaget donation fra en person på forbudslisten.

4.3. OFFENTLIGGØRELSE AF ADRESSE

Ministeriet gennemgår i udkastet reglerne for myndigheders behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, som instituttet bemærker, også er beskyttet efter retten til respekt for privatliv, hvilket følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8.

I udkastet er det beskrevet, at man i den offentlige forbudsliste ønsker at offentliggøre adressen tilhørende den fysiske eller juridiske person.

Udlændinge- og Integrationsministeriet begrundet dette i udkastet med, at det efter ministeriets vurdering er nødvendigt at oplyse adressen samtidig med navn, nationalitet, opholdsland og fødedato, for at tilvejebringe en så akkurat identifikation af den pågældende person som muligt, således at det er muligt at administrere de strafferetlige sanktionsregler over for modtagere af donationer i strid med loven (de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2.2).

Instituttet vurderer ikke, at dataminimeringsprincippet efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, stemmer overens med offentliggørelsen af en persons adresse, især ikke en fysisk person, og vurderer samtidig ikke, at ministeriet har sandsynliggjort, hvorfor det er nødvendigt at offentligheden skal være bekendt med en adresse, særligt når man sammenholder med, hvor indgribende det er for de omfattede personer.

Ved at offentliggøre personernes adresse risikerer man at gøre dem sårbare over for strafbare handlinger som eksempelvis hadforbrydelser – især de personer, der er hjemmehørende i Danmark. Offentliggørelsen af listen gør det nemlig i forvejen nemmere for personer at finde frem til de omfattede personers politiske eller religiøse overbevisning m.v. Instituttet finder ikke, at en sådan offentliggørelse vil være proportional, da adresseoplysninger ikke er strengt nødvendige for at opnå formålet med lovforslaget og identificere de personer, der har et donationsforbud.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet undlader at offentliggøre adresser på forbudslisten.

4.4. EVALUERING AF LOVEN

Det fremgår af udkastet, at regeringen vil følge ordningen tæt, og at forbudslisten vil blive evalueret senest i 2023 (de almindelige bemærkninger, afsnit 1.).

Instituttet finder det positivt, at lovforslaget vil blive evalueret. Instituttet kan imidlertid konstatere, at det ikke er beskrevet i udkastet, hvad en sådan evaluering vil indebære, og opfordrer derfor til, at ministeriet

præciserer evalueringens omfang. Dette især set i lyset af, at der foretages indgreb i to grundlæggende menneskerettigheder i form af religions- og foreningsfriheden, og at lovudkastet er behæftet med risiko for vilkårlighed. Det er derfor væsentligt, at der føres tilsyn med, hvordan loven forvaltes i praksis, herunder hvilke persongrupper eller særlige typer af foreninger er genstand for forbuddet.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i forbindelse med evalueringen i 2023 udarbejder en rapport til Folketinget om, hvordan forbudslisten anvendes i praksis og hvilke trossamfund eller religiøse forkyn-dere, tilknyttet et trossamfund, der optages på listen.

Der henvises til ministeriets j. nr. 2020-3082.

Med venlig hilsen

Louise Holck

KONST. DIREKTØR

Østerbro, den 19. marts 2020

Høringsvar over udkast til Forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i mail af 27. februar 2020 anmodet om eventuelle bemærkninger fra blandt andre de anerkendte trossamfund til et nyt forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

Karma Kadhy Skolen (Center for Diamantvejsbuddhisme) Svanemøllevej 56, 2100 København Ø, vil gerne udtrykke vores store sympati og forståelse for ønsket om at undgå donationer der gives med det formål at underminere vores demokrati i Danmark og ser derfor med stor forståelse på lovforslaget og vil naturligvis under alle omstændigheder leve op til reglerne i loven, som den måtte blive vedtaget.

Vi vil imidlertid gerne give udtryk for vores bekymring i forhold til lovforslagets bestemmelser om strafansvar.

Det giver god mening, at donationer jf. bestemmelserne i lovforslaget skal returneres.

Vores bekymring går på, at vi kan ifalde strafansvar (strafbarhedsbetingelse: tilregnelse) udelukkende ved at modtage de omtalte donationer.

- Det kan ud fra strafbarhedsbetingelsen være meget svært for os at sikre os, at vi ikke kan ifalde strafansvar blot ved at modtage en donation – eksempelvis ved overførsel af en donation til vores bankkonto, hvor vi som ofte ikke ved, hvem der påtænker at foretage donationer til os eller nødvendigvis opdager med det samme, at overførslen er sket
- Vi har som nævnt pligt til at returnere de omtalte donationer jf. bestemmelserne i lovforslaget og vi kan ifalde strafansvar for ikke at returnere donationen jf. fristerne herfor
- Som lovforslaget er formuleret lige nu, kan vi derudover blive straffet blot for at modtage de omtalte donationer, selv om vi returnerer de omtalte donationer efter reglerne herom
- Loven giver mulighed for at pålægge strafansvar ved manglende returnering af de omtalte donationer, hvilket er en objektiv vurdering
- Derudover give loven mulighed for at pålægge strafansvar ved modtagelse af de omtalte donationer ud fra en vurdering af, hvorvidt der foreligger den fornødne subjektive tilregnelse
- Vi mener, at grundlaget for at pålægge strafansvar for blot at modtage donationer – som vil være den strafferetlige vurdering af, hvorvidt der foreligger den fornødne subjektive tilregnelse - stiller os i en situation, hvor vi har svært ved at sikre os, at vi ikke kan ifalde ansvar, hvilket er meget bekymrende og en uklar situation at navigere i
- at formålet med loven godt kan opnås uden denne bestemmelse, hvor vi står i en potentiel risiko for at ifalde straf blot ved at modtage en donation

Der henvises til ministeriets journalnr. 2020-3082.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen for Karma Kadjy Skolen
Svanemøllevej 56
2100 København Ø

Til: Merete Milo (mmi@uim.dk), Anne Louise Laurberg (ala@uim.dk), Integration (Integration@uim.dk)

Fra: Lena Garnfeldt (lg@kbc.dk)

Titel: J.nr. 2020-3082

Sendt: 20-03-2020 12:18:03

I forlængelse af KBCs modtagelse af høringsbrev af den 27. februar 2020 vedrørende udkast til Forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer har KBC følgende bemærkninger til udkastet.

§ 6 lyder som følger:

§ 6. Den, som modtager en eller flere donationer, der tilsammen inden for 12 på hinanden følgende kalendermåneder overstiger 10.000 kr., fra en fysisk eller juridisk person, som er optaget på den offentlige forbudsliste, jf. § 2, stk. 1, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder kun anvendelse på donationer ydet af fysiske og juridiske personer, der er hjemmehørende i Danmark, hvis donationen ydes eller anvendes til brug for religiøs forkyndelse, undervisning eller andre aktiviteter, der er egnet til at påvirke andre.

Modtageren af beløb doneret af den samme person, og som samlet over en 12 måneders periode overstiger DKK 10.000, straffes altså med bøde, såfremt giveren er optaget på listen.

Hensigten er forståelig. Man ønsker naturligvis at sikre, at der ikke ydes donationer, som så kan bruges til formål, som modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder.

Som bestemmelsen er formuleret i lovforslaget, vil modtageren af donationen dog også blive straffet med bøde, uden at modtageren nødvendigvis har gjort noget forkert.

Det er ikke usædvanligt, at medlemmer af en frikirke donerer mere end DKK 10.000 om året til kirken. Det er helt sædvanligt, særligt da mange medlemmer af en frikirke betaler tiende til kirken. Dermed bliver deres overførsler til kirken større end DKK 10.000 om året. Derudover er det ikke usædvanligt med enkeltstående donationer på mere end DKK 10.000.

Det er derfor ganske sædvanligt for danske frikirker at modtage donationer fra den samme person på mere end DKK 10.000 inden for samme kalenderår.

Rent praktisk foregår de fleste donationer på den måde, at giveren overfører pengene ved en almindelig bankoverførsel eller ved at foretage en transaktion på en dankortterminal. Der gives også kontantbeløb. Større donationer foretages dog som oftest ved almindelige bankoverførsler.

Såfremt en person, som er optaget på forbudslisten, måtte ønske at donere et beløb på over DKK 10.000 til en kirke, vil dette derfor formentlig ske ved en almindelig bankoverførsel.

Det vil formentlig ikke være teknisk muligt at hindre bankoverførsler fra bestemte personer. Det vil i hvert fald ikke være muligt at hindre, at personer på anden vis donerer penge til en kirke. Såfremt en kirke måtte kunne ifalde et bødeansvar alene ved at modtage et sådant beløb, udsættes kirkerne derfor for et ansvar, som ikke er muligt at undgå. Heller ikke selvom kirken ikke anvender midlerne til noget formål, som måtte kunne anses for at modarbejde eller underminere demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder.

Derudover vil der af og til blive ydet anonyme donationer. Såfremt det alene er den rene modtagelse af beløb fra en person, som er optaget på listen, som giver et bødeansvar, vil sådanne donationer også udsætte modtageren for bødeansvar, selvom modtageren ikke har kunnet vide, at midlerne blev doneret af den pågældende.

Bestemmelsen bør derfor ændres, således at det ikke er den rene modtagelse af beløbet, der giver et bødeansvar. Bødeansvaret bør i stedet for gælde for anvendelsen (og ikke modtagelsen) af midler modtaget fra en person, som er optaget på listen, såfremt modtageren burde have vidst, at midlerne blev doneret af den pågældende person.

Dette passer også bedre med de praktiske forhold efter § 7, stk. 1, hvorefter modtageren skal returnere beløbet modtaget fra

en person, som er optaget på listen. Ansvaret bør derfor gå på anvendelsen af beløbet og ikke selve modtagelsen.

Lovforslaget er rettet mod religiøse forkyndere, som søger at undergrave danske love og værdier og understøtte parallel retsopfattelser. KBC kan naturligvis tilslutte sig bestræbelserne for at hindre en undergravelse af danske love og værdier. KBC tror på, at de kristne værdier netop understøtter det danske samfund og de værdier, som Danmark er bygget på, og det skal vi værne om. KBC er enig i, at donationer fra personer, som er optaget på listen, ikke skal anvendes i det danske samfund. Baseret på ovenstående mener KBC dog også, at loven netop bør ramme anvendelsen af sådanne donationer og ikke den rene modtagelse af donationerne.

Det skal understreges på det kraftigste, at KBCs formål alene er at forkynde det kristne budskab, som det fremgår af Biblen, ganske som det er i Folkekirken, og at KBC ikke er bekendt med (og det giver for øvrigt heller ikke nogen mening), at nogen person, som måtte ønske at undergrave danske love og værdier, skulle have doneret midler til KBC. Rent praktisk forventer KBC derfor ikke, at en person, som måtte være optaget på listen, foretager nogen donation til KBC.

Med venlig hilsen

Lena Garnfeldt
Direkte Tlf. 27203455
lg@kbc.dk

Københavns Bibeltrænings Center
Hedemarksvej 15
2620 Albertslund
info@kbc.dk
36 77 71 6

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J.nr. 9099.2020.17

Den 26. marts 2020

Ved en mail af 27. februar 2020 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne kan henholde sig til Dommerforeningens svar af 19. marts 2020.

Der henvises til Deres j.nr. 2020-3082.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Høringssvar til

Udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

J. nr. 2020-3082

Vi tilslutter os høringssvaret fra Frikirkenet i sin helhed, herunder bemærkningerne om det legitime formål med lovforslaget, og at det går langt videre end formålet kræver.

Desuden vil vi fremhæve, at lovforslaget er udtryk for en fortsat mistænkeliggørelse og stigmatisering af kirkelige institutioner med mere end 150 års demokratisk tradition i Danmark. Lovens målgruppe er ifølge § 1 "personer, der modarbejder demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder". Vi finder det urimeligt at blive opfattet som en del af denne gruppe.

Der er i de seneste år vedtaget en række love, hvor vi som missionsfolk fra vækkelsesbevægelserne er blevet omfattet, og hvor politikerne hver gang har sagt, at "det er jo ikke jer, loven er møntet på". Det er uden tvivl heller ikke hensigten, men det ændrer jo ikke på, at skruen hver gang har fået en tand mere, og at folk i Danmark, som har en holdning til en række spørgsmål, der for få år tilbage var traditionel, men nu opfattes som afvigende, må opleve sig som stigmatiserede.

Der er vel at mærke tale om danske borgere, som både privat og gennem deres kirkelige tilhørsforhold bidrager positivt til demokratiet og samfundet på en lang række områder, betaler deres skat, søger at overholde lovgivningen og er tiltalt i færre straffesager end gennemsnittet (uden at der dog er evidens for dette).

I forlængelse heraf mener vi også, at lovforslaget sætter grundlæggende frihedsrettigheder under et urimeligt pres. Det er bemærkelsesværdigt, hvordan friheden for en gruppe af personer i det danske samfund begrænses ganske meget. Selv det at opfordre til ikke at benytte sin stemmeret (at opfordre folk til at være sofavælgere) kan føre til, at man kommer i søgelyset.

Det er tilmed uklart, om forslaget også rammer grupper, der mener, at samfundet skal omdannes ved en voldelig revolution! Disse grupper bliver dog under alle omstændigheder behandlet mere lempeligt end kristne, der vil kunne straffes for at modtage støtte fra en person, som udtaler sig offentligt mod den herskende opfattelse i en række ligebehandlingsspørgsmål, mens et revolutionært parti ikke vil kunne straffes for at modtage støtte fra en person, som offentligt udtaler, at samfundet skal omdannes ved en blodig revolution!

Det vil herefter være i orden at trykke tegninger, der sætter den muslimske verden i brand, mens det i bedste fald fører til en undersøgelse og i værste fald til optagelse på en liste, at en

kristen dansker, der yder bidrag til velgørende arbejde, udtaler sig imod kvindelige præster. Og optagelsen på listen sker uden de sædvanlige forvaltningsretlige garantier, idet det sker uden forudgående høring af den pågældende. Et ustraffet menneske, der betaler sin skat og svarer enhver sit, bliver uden videre sat i en offentlig gabestok uden mulighed for at forsvare sig. Er det den fremtid, vi ønsker os i Danmark?

Det må være muligt at lave et indgreb, som rammer målgruppen, uden at medtage kristne grupper og trossamfund for at legitimere indgrebet.

18. marts 2020

Høringssvaret er indsendt af Luthersk Mission på vegne af følgende høringsberettigede anerkendte trossamfund

- Hillerød Frimenighed
- LM-kirken i Herning
- Nordvestkirken, København NV

Venlig hilsen

Birger Reuss Schmidt
Menighedskonsulent

Luthersk Mission
Industrivænget 40
3400 Hillerød
22 47 40 27, brs@dln.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Integrationskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail med henvisning til j.nr. 2020-3082: integration@uim.dk, mmi@uim.dk, ala@uim.dk

18. marts 2020

Svar på høring om Forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer fra Metodistkirken i Danmark

Metodistkirken i Danmark er et anerkendt trossamfund, som er blevet inviteret til at give høringssvar på forslag til lov om forbud mod visse donationer.

Generelt har vi ingen indvendinger mod et lovforslag, som skal hindre propaganda imod § 1 ”demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder.” Vi er en kirke, som står for demokrati samt friheds- og menneskerettigheder i Danmark.

Metodistkirken i Danmark er en del af den internationale United Methodist Church. Vi har ikke et hovedkvarter eller en bestemt stat, hvor kirkens juridiske og administrative centrum er placeret. Vi har ingen hierarkisk struktur. Men vi er en international kirke med netværksrelationer på kryds og tværs, også med administrative og økonomiske grænseoverskridende jurisdiktioner. Det betyder f.eks. at kirken har missionsprojekter og udviklingshjælp i mange lande, og penge, som er indsamlet i lokale menigheder, cirkulerer rundt i systemet for at nå de steder, hvor projekterne er tiltænkt.

For Metodistkirken i Danmark betyder det, at vi primært støtter søsterkirker og udviklingsarbejde i udlandet, men der tilflyder også midler fra udlandet til projekter i Danmark. Ligeledes er Metodistkirken i Danmark fysisk vært for Metodistkirkens biskop over de nordiske og baltiske lande. Det betyder, at via biskopskontoret i Danmark flyder økonomiske midler mellem de lande, som biskoppen i Danmark er biskop over. Ligeledes kommer internationale økonomiske midler til biskopskontoret i Danmark for at blive videreført til kirkeligt arbejde i de nordiske og baltiske lande. Det er stort set udelukkende økonomiske midler fra andre dele af United Methodist Church og ikke private donationer.

Vi kan ikke se af Forslaget til Lov om forbud mod modtagelse af visse donationer, at vi i vores nuværende administration af økonomiske transaktioner skulle komme i klemme med den foreslåede lovgivning. Men vi vil udtrykke, at vi ikke ønsker en lovgivning, som hindrer den rolle og funktion, som Metodistkirken i Danmark har via sit internationale netværk.

Metodistkirken i Danmark har været et anerkendt trossamfund i Danmark siden 1865. Det betyder, at vi også har haft anerkendelse i de perioder, hvor ressortområdet "Trossamfund udenfor Folkekirken" har været placeret i andre ministerier end Kirkeministeriet, blandt andet i Udlændinge- og Integrationsministeriet. Vi har tydeligt oplevet den bedste behandling af Kirkeministeriet i forhold til andre ministerier. Vi oplever i Kirkeministeriet en bedre forståelse for anerkendte kirkers forhold i Danmark. Den nye Lov om trossamfund uden for Folkekirken administreres af Kirkeministeriet, herunder Trossamfundsregistret, hvortil er knyttet en kontrol af trossamfundenes regnskaber og donationer. Vi finder det mærkeligt og særdeles utilfredsstillende, hvis en ny Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer skal administreres af et andet ministerium end Kirkeministeriet, se § 3 og § 4. Skal anerkendte Trossamfund med den nye lov hermed kontrolleres af både Kirkeministeriet og et andet ministerium? Vi ønsker, at Kirkeministeriet skal stå for kontrollen af samtlige donationer som en del af den almindelige offentliggørelse af regnskaber i trossamfundsregistret. Vores utilfredshed med den foreslåede dobbelte kontrol er delvis begrundet i vores dårlige erfaringer fra de tider, hvor anerkendte trossamfund udenfor Folkekirken var placeret som ressortområde under andre ministerier end Kirkeministeriet.

Dette høringssvar er indgivet af

Metodistkirken i Danmark

Jørgen Thaarup

Kontakt til Kirkeministeriet og Trossamfundsregistret

Til: Merete Milo (mmi@uim.dk), Anne Louise Laurberg (ala@uim.dk), Integration (Integration@uim.dk)
Cc: £Politikontoret (951s13 (Politikontoret@jm.dk), Hülya Celik (HCE001@POLITI.DK), pol-nec-juridisk-sekretariat@politi.dk (pol-nec-juridisk-sekretariat@politi.dk), Teuta Memeti (TME003@POLITI.DK), Bine Christine Krämper Edeltoft (BCE002@POLITI.DK), Trine Hagbard Johansen (THP001@POLITI.DK), LSS007@politi.dk (LSS007@politi.dk)
Fra: IDA001@politi.dk (IDA001@politi.dk)
Titel: VS: Høring: Udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer
Sendt: 03-03-2020 11:31:32
Bilag: Udkast til Forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.pdf; Høringsliste.pdf; Høringsbrev.pdf; SV: Høring over økonomiske konsekvenser (frist 9/1): Udkast til lovforslag om forbud mod visse donationer.eml;

Til Udlændinge- og

Integrationsministeriet. Rigspolitiet har

ingen bemærkninger til lovforslaget.

Det bemærkes, at PET bør høres, hvis dette ikke allerede er sket.

Det bemærkes endvidere til orientering, at Rigspolitiet den 24. januar 2020 har afgivet bemærkninger om de økonomiske konsekvenser af lovforslaget til Justitsministeriet. Se venligst vedhæftede.

Med venlig hilsen

Ida Skovgaard Danielsen
Specialkonsulent

POLITI

Rigspolitiet
Direktions
sekretariat
et
Polititorvet
14

Mobil 41889920
E-mail ida001@politi.dk

Web www.politi.dk
Facebook facebook.com/politi
Twitter twitter.com/rigspoliti

Fra: UIM Integration <Integration@uim.dk>
Sendt: 27. februar 2020 16:48
Cc: UIM Integration <Integration@uim.dk>
Emne: Høring: Udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Udlændinge- og Integrationsministeriet sender hermed udkast til forslag til lov om lov om forbud mod donationer fra visse fysiske eller juridiske personer i høring.

Se vedhæftede.

Anne
Louise

Laurberg
Specialkon
sulent
Integration
Direkte telefon:
+45 61983425
E-mail:
ala@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Departement
et
Slotsholmsga
de 10
DK-1216
København
n K
Telefon:
+45 61 98
40 00 E-
mail:
[uim@uim.
dk](mailto:uim@uim.dk)
[www.uim.d
k](http://www.uim.dk)

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato: 20. marts 2020

Kontor: Sekretariatet

Sagsbeh.: KWS

Høringssvar til udkast til forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer

Rådet for Etniske Minoriteter anerkender målsætningen bag lovforslaget om at indføre en ny lov med et forbud mod modtagelse af donationer fra fysiske og juridiske personer, der modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, og at man derved ønsker et redskab, der kan anvendes til at gøre det ulovligt.

Rådet finder dog, at det er problematisk, at der bliver udarbejdet lovgivning, der ikke baserer sig på en afdækning af fakta og omfanget af problemstillingen, herunder forskning. Lovforslaget risikerer på den baggrund at lægge op til indførelse af en praksis, der ikke er i stand til at inddæmme de problemer, som politikerne ønsker tage hånd om, fordi man ikke kender problemets omfang, herunder har afdækket hvilke formål donationerne typisk går til, og om der forventes en modydelse for donationerne.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at det er regeringens vurdering, at en øget offentlig debat og bevågenhed om uønskede udenlandske donationer kan medvirke til at beskytte de grundlæggende værdier, som vores samfund er baseret på.

Rådet for Etniske Minoriteter er af en anden opfattelse, idet rådet finder, at lovforslaget risikerer at medvirke til, at store befolkningsgrupper i Danmark bliver stigmatiseret f.eks. på baggrund af deres religion, hvilket bidrager til en "dem-og-os-retorik.

Dette er ikke er godt for integrationen i det danske samfund, da det ikke umiddelbart er motiverende for en del udlændinge at bidrage til samfundet ved at arbejde og engagere sig i deres lokalmiljø og leve side om side med etniske danskere, hvis de bliver slået i hartkorn med personer, der modarbejder demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder.

I Danmark er der allerede taget initiativer til at sikre større åbenhed i forhold til udenlandske donationer. I forbindelse med vedtagelsen af lov om trossamfund uden for folkekirken i december 2017 blev der således indført en pligt for anerkendte trossamfund til at udarbejde og indsende årsregnskaber med henblik på offentliggørelse. Årsregnskabet skal indeholde oplysninger om det samlede beløb, trossamfundet har modtaget i donationer, samt oplysninger om donationer fra samme donator på 20.000 kr. eller mere. Donators identitet skal fremgå, medmindre der er tale om en enkeltperson eller en enkeltmandsvirksomhed.

Rådet skal derfor rejse spørgsmålet om, hvorvidt der ikke allerede efter gældende ret er skabt gennemsigtighed på området, så det er muligt for de danske myndigheder at monitorere, hvem donatorerne er i forhold til donationer af en vis størrelse.

Det fremgår desuden af lovforslagets indledning, at regeringen vurderer, at håndhævelsen af forbuddet kan være forbundet med en række udfordringer, bl.a. i forhold til at sikre bevisgrundlaget i de enkelte sager. Det bemærkes i den forbindelse, at det kan vise sig at være vanskeligt at sikre en entydig identifikation af en organisation på forbudslisten i udlandet.

Rådet for Etniske Minoriteter skal hertil bemærke, at det jo så også i sagens natur kan være vanskeligt for modtageren af donationen at identificere en organisation fra forbudslisten i udlandet, og at donationer jo også kan ydes helt anonymt eller via en såkaldt "stråmand". Rådet finder derfor, at lovforslaget er meget byrdefuldt for modtagere af donationer, der kan have anerkendelsesværdige formål, herunder f.eks. muslimske plejehjem og skoler, og som kan blive straffet uden at have et egentligt forsæt til at modtage støtte fra fysiske og juridiske personer, der ønsker at undergrave det danske værdigrundlag og friheds- og menneskerettigheder.

Med venlig hilsen

Halima El Abassi

Forkvinde for Rådet for Etniske Minoriteter

Til: Merete Milo (mmi@uim.dk), Anne Louise Laurberg (ala@uim.dk), Integration (Integration@uim.dk)
Cc: Lars Jozefowicz (lars.jozefowicz@shirhatzafon.dk)
Fra: Martin Salamon (martin@shirhatzafon.dk)
Titel: j. nr. 2020-3082 Høring over udkast til Forslag til Lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer
Sendt: 23-03-2020 22:43:07

Shir Hatzafon, Det Progressive Jødiske Samfund i Danmark, har modtaget ovenstående udkast til lovforslag i høring og har følgende bemærkninger.

Vi skal henvise til høringssvar af dags dato fra Det Jødiske Samfund i Danmark, og give vores fulde opbakning til forslaget om

*"at ordlyden i lovforslaget korrigeres, således, at donorer, der arbejder for at modarbejde eller underminere demokrati eller grundlæggende friheds- og menneskerettigheder **uden for den religiøse praksis**, kan komme på listen."*

Jeg står til rådighed for uddybning af ovenstående, ifald det skulle ønskes.

Med venlig hilsen

Martin Salamon
Bestyrelsen
Shir Hatzafon

tlf: 41 947 905

Vestre Landsret
Præsidenten

Udlændinge- og
Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til integration@uim.dk, mmi@uim.dk og ala@uim.dk

J.nr. 40A-VL-29-20
Den 03/03-2020

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 27. februar 2020 (sagsnr. 2020-3082) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Østre Landsret
Præsidenten

Den 12/03-2020
J.nr. 40A-ØL-29-20
Init: sdy

Udlændinge- og
Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til: integration@uim.dk, mmi@uim.dk og ala@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 27. februar 2020 (Sagsnr. 2020-3082) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om forbud mod modtagelse af donationer fra visse fysiske og juridiske personer.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Børge Carlsen

Ellen Børge Borsbo